

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Sacerdotale & Clericorum Specvlvm Insigni Pietatis Ac Devotionis Supellectili exuberans

Kinckius, Matthias

Coloniæ, 1662

Pars Qvarta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46628](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46628)

PARS IV.

Pia Documenta ,

ET

BREVES MEDITATIONES,
ANTE, ET POST MISSAM, AD
utiliter per Annum præcipua salutis
nostræ Mysteria recolenda conti-
nens.

CAPUT I.

DE IPSA PRÆPARATIONE ANTE
Missam.

Quicumque ad sacram, atque ipsis
Angelis formidandam Sacerdotij
digni-

dignitatem vocatus est, Missamque eodie peragere instituit, opus est, ut tempore convenienti dignam adhibeat preparationem, quæ in his, 4. præcipue consistit, scilicet: 1. Vitæ puritate. 2. Intentionis rectitudine. 3. Devotionis excitatione. 4. Et generali eorum, quæ sibi, alijsque necessaria sunt, postulatione.

§. 1. De puritate.

CHRIStus Dominus, quamvis Apostolis (quos Sacerdotes consecraturus, & Sacros. Eucharistia refecturus erat) dixisset. *Ioan. 13. 10. Vos mundi estis*, tamen illud etiam adjecit: *Qui lotus est non indiget, nisi ut pedes lauet*; indicat homini, etiam à peccatis gravioribus, libero, affectu inordinatos (qui sunt animæ pedes, abluendos esse. Et si in Veteri Testamento) ubi tantum huius divinissimi sacrificij umbra erat) mandabatur, *Levitici. 2. Omnis qui accesserit ad ea, qua consecrata sunt in eo, in quo est immunditia peribit coram Domino, quantus candor, & quam insignis immundities ac dignitas, à Sacerdote Novi Testamenti*

menti

menti (qui rem tam divinam tractat,)
 exigeretur ? Major sanè in immensum
 est sacrificij vestri, puritas, ac tanto ma-
 jorem Sacerdotum puritatem exquiret.
 Adèd ut sanctus Gregorius Nazianze-
 nus Apolog. 1. affirmet neminem ad dig-
 nè celebrandum , novæ legis sacrificium
 idoneum esse , qui non seipsum prius
 Deo *hostiam vivam ac sanctam* exhibue-
 rit. Atque hujus puritatis defectus, sæpe
 in causa est, cur Sacerdotes non pauci,
 tam parvum, ex frequenti huius divini
 sacrificij usurpatione , fructum perci-
 piant. Ad eum modum, quò Judæis pa-
 rum pijs *Aggeus Propheta* (cap. 1. 6. dice-
 bat : *Comedistis panem Angelorum, &
 non estis satiati fructu eius: bibistis sangui-
 nem ejus pretiosissimum, & non estis in-
 ebriati à vino purissimæ charitatis Dei,
 & qui congregavit mercedes, thesauros sci-
 licet Christi Salvatoris in quo habitavit
 plenitudo divinitatis corporaliter Coloss. 2.
 misit eas in saccum pertusum, in cor distra-
 ctum ac vanitatibus discissum, nullum
 inde fructum colligentes. Ne tamen
 omnino diffidas si hunc ornatum tibi
 deesse videris, cum aliqua corporis af-
 flictione, cordis compunctione ac fre-*
 quen-

quenti quotidianorum defectuum confessione farcire satagas.

Paragr 2. *De rectitudine intentionis.*

Puritatem internam mentis sequitur *rectitudo intentionis* quæ efficit, ut sacrificium hoc, ad Dei gloriam ordinatum, tantum ad eandem gloriam, vel quæ, ad illam spectant, referatur. Qui aliter celebrat, dignus est ab omnibus deplorari, prout etiam S. Bonaventura tract de preparat. ad Missam cap. 3. deplorat hisce verbis: *Va, va, va, Domine Deus, quanti hodie infelices ad sacros ordines accedunt, & divina mysteria accipiunt, non cœlestem panem, sed terrenum quærentes non spiritum, sed lucrum, non Dei honorem, sed suam ambitionem, non salutem animarum, sed questum pecuniarum; &c.* Quia & illud peculiariter cavendum est, ne ex sola quadam arida & insipida consuetudine ad sacrificium offerendum atcedas, sed excelsum aliquem, cœlestem ac sublimem finem tibi actuali intentione proponas. Quales sunt, qui sequuntur: Dei honorem, nostrumque aut proximi etiã commodum spectantes; id est, Spiritua-
lis

lis cum Christo unio atque transformatio, qua divinis cogitationibus, affectibus, ac moribus, in Deum quodammodo transformeris. Quamquam D. Bonaventura ubi *suprà*, alios etiam fines addat, ut sunt, 1. Peccatorum venia atque remissio, 2. propriæ infirmitatis subsidium, 3. Tentationis amotio, 4. alicuius boni Spiritalis impetratio, 5. Pro acceptis gratiarum actio, 6. Subsidium vivorum atque mortuorum, 7. Laus Dei & Sanctorum eius, 8. Gratia interioris augmentum, 9. perseverantiæ in beneceptis impetratio, 10. Sanctificatio ab omni inquinamento carnis & spiritus, ut Deo in virtute excessivæ charitatis adhareamus.

Alij ex 7. orationis dominicæ petitionibus septem fines eliciunt, atque unicuique diei rotius hebdomadæ finem suum attribuunt. Alij totidem fines ex 7. verbis à Christo Domino in Cruce prolatis elicientes, eosdem in totidem septimanæ dies dispertiunt: Quemcumque modum tenueris, id semper cures, ut ex purissima intentione Deo placendi, teque illi per amorem uniendo; ad celebrandum accedas, valorem quidem

Missæ

Missæ ei præcipuè applicans, pro quo celebrare teneris, sed etiam memor ut semper in virtute ac mentis puritate proficias.

Parag. 3. De excitatione devotionis.

HÆc excitatio in eo consistit, ut Sacerdos sit devotione flagrantissimus, eo quod panem cœlestem amore calidum, & prunam igne cœlesti accensam oblaturus sit. Qualis erat ille calculus apud Isaiam cap. 6. qui Christum (teste S. Cyrillo. lib. 1. in Isa) repræsentabat: hic enim est vere carbo ignitus, intus ac foris igne plenus; vel carbunculus seu gemma pretiosa igneæ naturæ, quæ ad modum ignis fulget ac splendet, ut Sacerdos pariter hunc calculum tangens, ac gemmam in sinu recondens, remota omni tepiditate, igne charitatis & devotionis ardeat. Excitatur autem hic ignis cœlestis, a trenta huius mysterij consideratione cuius tanta vis est, ut saxea, vel etiam ænea corda ad tanti ignis præsentiam, liquefiant. Et quamquã in eo innumera sint, de quibus meditari liceret: Tamen, tria illa capita (Quis,

P

AD

AD QUEM, & QUAE DE CAUSA VENIAT) vehementer, animum commovere solent. Unde & in sequentibus 7. meditationibus per singulos hebdomadae dies distriburis (quae paulo post hic ponentur) illa capita peculiariter attingemus.

S. 4. De generali postulatione.

Postrema praeparatio consumitur in usu postulationis, in quo Sacerdos debet esse largissimus. Cum enim sit persona publica, debet tam pro se, quam pro alijs orare ijsque utilia ac profutura postulare. Neque est, quod repulsam aut audaciae sugillationem pertimescat. Cum enim Deo Patri offerat filium unigenitum, illi summè dilectum ac per omnia aequalem, sacrificium offert valoris infiniti, cuius pretium, nullis limitibus, terminisque concluditur. Quare non mirum, si Sacerdos pro tanto pretio, non tantum regni dimidium, sed integrum etiam regnum caeleste, & quae ad illud virtuosè diripiendum pertinent, postularèt. Et quamquam haec res talis sit, ut ex cuiusque affectu ac devotione pendeat, atque ex Spiritu

Sancti unctione potissimum habeatur, tamen pauca quædam hic subiciantur, quæ à viris hoc genere exercitatis usurpari solent: quæ tamen ne officium publicum cum aliorum tædio, nimium extrahatur, privatim potius, ac pro cuiusque opportunitate atque occasione peragenda erunt. Vir ergo quidam pius ac varijs occupationibus districtus, *nocturno tempore*, aut certè *summo mane*, postulationes suas ac gratiarum actiones Deo offerebat, omnia sua desideria ad certa quædam capita revocans ac petens.

1. Pro omnibus beneficijs quæ à puncto conceptionis suæ accepit, & in omnem æternitatem accepturus est.

3. Pro universis donis sacratissimæ Christi humanitati castissimæ Dei parenti omnibus Sanctis, tam Angelis, quam hominibus concessis.

4. Pro vocatione ad religionis vel clericatus statum, pro votis ad eius honorem emissis ac talentis, tam naturalibus quàm supernaturalibus ipsi communicatis.

5. Pro collata Sacerdotij sanctissimi, ac sublimissimi dignitate, ad quam su-

stinendam petendum, ut ornamenta omnia ad hoc necessaria conferat, præcipuè fidem, humilitatem, timorem, reverentiam, charitatem, ut tantum bonum sine fructu non transeat.

6. Pro omnibus infidelibus, Judæis, Turcis, Mauris, Hæreticis ac Schismaticis, ad fidem & unitatem convertendis.

7. Pro Ecclesia, ejusque capite, summo Pontifice, pro singulis Ecclesiæ ordinibus ac religiosis cœtibus, ut omnes verbo, & exemplo instruant, & ad bonum promoveant.

8. Pro regibus aliisque magistratibus in officio constitutis, ut quietè, tranquillè, arque ad Dei gloriam, commissam sibi rempublicam regant.

9. Pro omnibus spiritali ac corporali necessitudine coniunctis, immo pro captivis, vinctis, ægris, tentatis, tribulatis, agonizantibus, aut in alia necessitate constitutis: quin & pro inimicis ipsis, quibus Christi exemplo ignoscendum, & pro illis laborandum est.

10. Ad hæc pro animabus omnibus, in purgatorio detentis, ut Deus eis refrigerium & sedem æternæ quietis indulgeat.

II. Tibi vero non tantum peccatorum remissionem & contritionem tribuat, sed etiam mortificationem inordinatorum affectuum, simulque fidem, spem, charitatem: item Virtutes Cardinales atque appetitus tam concupiscibilis, quam irascibilis, compositionem, unã cum donis Spiritus sancti, quibus ornatus, & ei in hac vita ad extremum usque felicissimum gratus existas, & beatificæ eius visionis, quando cumque ei placuerit, tandem aliquando fruamerearis.

 CAPUT II.

ANTE SACRVM.

Meditationes septem, pro singulis Hebdomada diebus.

PRO DOMINICO DIE.

DE REGE.

Quis venit? Christus Rex benignus, mansuetus, non jam ad reg-

regnandum, sed ad dicendam Justitiam, dandem salutem, &c.

2. *Ad quem?* ad subditum, qui debet decem millia talenta. Matth. 18. 24. qui nec obolum habet, unde incipiat tam grande debitum exsoluere, nisi ab ipso accipiat &c.

3. *Ad quid venit?* non ut servum vendat, non ut omnia accipiat, & filios servituti subjiciat, sed ut tribuat ei pretium majus debito, corpus sanguinem, &c.

FER. II. DE DOMINO.

1. *Quis venit?* DOMINUS, qui servis imposuit jugum suæ ve, Matth. 1. & onus leve suæ legis, ac pro obsequijs unius momenti, daturus est æternum gloria pondus 2. Cor. 4. 17.

2. *Ad quem?* ad mancipium, in quod plus quam millies legis sanctissimæ vincula fregit, jugum servitutis excussit, & adversario (peccato) se subjicit.

3. *Ad quid?* ut hoc principium trahat (Ose 11. 4.) in vinculis Adam i. charitatis, & ereptum à jugo inordinatarum passionum, reducat in servitutem suam omni imperio feliciorum.

FER.

FER. III. DE MAGISTRO.

1. *Quis venit* MAGISTER, facilis, non ut illi, qui alligant onera gravia, Matth. 23. 8. & nolunt ea digito movere, Act 1. sed qui fecit prius, quod docet, & in via perfectionis, homines, Angelos, &c. erudivit.

2. *Ad quem?* ad rudem DISCIPULUM, qui nunquam hactenus, vel valde sero, ad audiendam doctrinam virtutum venit, & cito per levitatem recedit.

3. *Ad quid?* ut (cum sponsa) apprehendam eum (fide,) & ducam (spe) in domum (mentis mee:) ibi docebit me vias Iustitiae, & ego dabo ei vicissim vinum SS. affectuum.

FER. IV. DE AMICO.

1. *Quis venit?* Christus AMICUS, qui nos pretio sanguinis redemit, & ad dignitatem amicissimorum evexit: qui à nobis desertus, non deserit: peccatis irritatus, non contemnit.

2. *Ad quem?* ad eum, qui toties amicitiam contempnit, gratiae peccatum

P 4

præ-

præposuit, ac eius familiaritatem pro
vanissimis hominum colloquijs com-
mutavit.

3. *Ad quid venit?* ut sit amicus fide-
lis, protectio fortis, & eo invento the-
saurum habeam, & augeat amicitiam,
atque intimius semper mihi amorem
uniat.

FER. V. DE FRATRE.

1. *Quis venit?* verus FRATER, qui
licet verus Deus, non confunditur fra-
tris vocatione. Frater *primogenitus*,
Hebr. 2. cuius tota est hæreditas, sed
alios libentissimè adoptivos admittit.

2. *Ad quem?* ad me FRATRICIDAM
quem, ceu Cain, *in agro huius Gen. 4.*
mundi, peccatis occidi, & eum quasi tu-
mulentum amore, (novo vino) acerbis-
sima morte mulclavi.

3. *Ad quid?* ut FRATREM (à quo
occisus est) in vita spiritali conservet,
neque profugum, ac vagum super ter-
ram esse permittat.

FER. VI. DE PATRE.

1. *Quis venit* PATER (II. 9. 7 *futura* *saeculi*, & habitantibus (II. 22. 21.) Hierusalem, qui Ecclesiae filios verbo veritatis genuit, & esse divinum (per gratiam) tribuit, qui nos tenerrime amat, & filios vocat, (I. Joan. 2.) donec formetur in nobis. Gal 4. 19.

2. *Ad quem venit?* ad me *filium prodigum*, Luc. 1. 22. dissipavi substantiam gratiae divinae ad salutem, inaniter, valde, & inutiliter.

3. *Ad quid?* ut induat me *stola prima* (amictu gratiae) det *annulum* donorum caelestium, *calceis*, auxiliorum, protegat *pedes* (affectus) ut satiet *vitulo saginato* (corpore & sanguine suo,) defendat à fratre majore, à superbia, & in domo hereditatis caelestis possessorem faciat.

DIE SABBATHI.

DE SPONSO.

1. *Quis venit?* SPONSUS, ut *sponse* (Os. 2. 19. 20. in justitia, iudicio, & mi-

P 5

scri-

sericordia, fide, miserationibus, in sempiternum, quia non vult unquam ab animo recedere. In *Iustitia*, quia iustificat: in *judicio*, quia ab adversitatibus liberat, in *Misericordia*, quia donis in cœlestibus ditat; in *Fide*, quia animam non propter opera, sed propter fidem in Christum, in gratiam admittit.

2. *Ad quem?* ad animam quæ ante peccatis patuit, in colle superbiæ, sub ligno frondoso, creaturarum, amoris impuro se tribuendo.

3. *Ad quid?* ut anima compuncta revertatur, & ad lectum dulcissime familiaritatis admittatur. *Hier. 3. 1. Revertentem suscipiam te.*

CAPUT III.

POST SACRVM.

SACRO finito, hymno *Benedictio* salisque orationibus Ecclesie recitatis, in locum quietum te recipere, ut, antequam ad ulla negotia te converteris, gratias Deo de hoc cœlesti convivio

vivo

vio referas, & hic divinus cibus in substantiam tuam convertatur. Certè ingratitude magna esset hoc negligere, & signum vel mortis spiritualis, vel tepiditatis ad mortem disponentis, quia ignem, (ait S. Bonavent. Tract de præparat. ad Miss. c. 4.) posuisti in sinu, & non sentis calorem: mel in ore, & non sentis dulcedinem: & Deus ingritudinem valde exosam habet.

Quarundam actiones septem pro totidem hebdomada diebus.

I. DOMINICA.

DE REGE.

Vide Salvatorem in medio cordis tui tanquam regem potentissimum: te verò tanquam reum & multorum peccatorum conscium, astantem, ac veniam, atque misericordiam petentem.

2. Age gratias de s. rebus *Primò* quòd voce tua panem & vinum convertit in corpus & sanguinem: & adfuit in sacramento, non ut peccata puniret, sed

P 6

quasi

quasi Rex benignissimus tibi propitius
esset. 2. quod in manibus vilissimi pec-
catoris se ipsum posuit. 3. quod tanta be-
nignitate orationes peccatoris sordem-
tis audivit. 4. Quod os tuum intravit, &
in lingua refedit. 5. Quod in domuncu-
la imparatissima cordis tui habitare
constituit.

3. Detestare coram illo omnia pec-
cata tua in saeculo, in Religione, &c.
commissa, magnum dolorem concipe,
indulgentiam pete.

4. Dilige eum toto corde, ita scilicet,
ut desiderio, ac firmo proposito ni-
hil illi contrarium velis: nihil quod ad
illum, actu aut vi recte, non tendat ac
dirigatur, ita ut illum tibi ac reliquis
omnibus praeponis.

5. Tandem pete à Domino septem
dona, similia illis, quae B. Virgo (ex
Bonav. cap. 3. Medit.) quotidie petebat.

1. Auxilium efficax, ut praecipuum
amoris Dei compleas. 2. Ut constanter
diligas proximos, & quod Deus dili-
git. 3. Quod odio Deus habet, verissi-
mè oderis. 4. Ut humilitate, castitate,
obedientia, contemptu saeculi & uni-
versis virtutibus exorneris. 5. Ut corpus

ac mentem, dignum sibi habitaculum efficiat.

6. Ut post hanc vitam videas oculis carnis SS. eius humanitatem, & B. Virginem oculis mentis, ipsius divinitatem clarè aspicias, atque in æternum possideas.

7. Ut in hoc templo, & omnibus, qui sunt in toto orbe, ab universis Sacerdotibus fidelibus, dignam venerationem accipiat.

FER. II. DE DOMINO.

1. Respice Christum in medio cordis tui, ut Dominum, qui pretio sanguinis te redemit, teque ipsum veluti servum, qui per novum fervorem, ad ipsum vis redire: atque in omnibus, illi placere concupiscis.

1. Age gratias quod in hoc sacramento præsens adfuerit, ut habitaculum cordis regat, & turbam passionum dono mortificationis componat. 2. quod manibus sordescens ac vilissimi mancipij se tractari permisit. 3. quod tanta mansuetudine petitiões seras excipit 4. quod os tuum intravit, & in lingua tua resedit

P 2

5. quod

2. quod Rex Regum, quem Cœli non capiunt, in angusto tugurio mancipij sui, manere constituit.

3. Desidera, ut ad præsentiam eius, Domini tui, tota domus cordis tui quietæ & tranquilla sit: Ac statue apud teipsum, te refecturum iudicium, voluntatem, affectus, ac sensus omnes mortificaturum, & quicquid illi displicet, rejecturum.

4. Dilige eum. *Ex tota anima*, submitrendo illi vitam, solumq; eam conservando ad obsequium eius, ac dirigendo cogitationes, verba, opera ad eius beneplacitum.

5. Postula illa 7. dona, de quibus supra in 1. gratiarum actione, ad finem dictum est.

FER. III. DE MAGISTRO.

1. Aspice Christum *in medio cordis tui*, tanquam magistrum, qui te viam salutis docet, & gratiam ad faciendum, quod docet, impertit: Te verò respice, quasi *discipulum* ejus, qui ob magnam negligentiam tuam, nihil, aut valde parum ex doctrina ejus profecisti.

2. *Grat*

2. Gratias age 1. quod præsens adfuit in sacramento, ut tanquam doctor sapientissimus, viam perfectionis doceat erudiendo quæ agenda sint aut omittenda. Quod manibus discipuli pervicacis se tractandum præbuit. 3. Quod tanta misericordia peritones discipuli, doctrinam cœlestem postulantis, audivit. 4. Quod intravit, & in lingua resedit.

5. Quod Magister Angelorum & hominum, in infima classe cordis permadere constituit, ut te doceat perfectionem potentiam, zelum animarum, &c.

3. Erubescere coram eo, quod alienus sis à doctrina, tiro in via perfectionis: & imitatione eius, statue te, creatura omnia intellectu & affectu deserturum, abscindendo inordinatū amorem creaturarum.

4. Dilige eum *ex toto mente*. 1. spiritum ab omni eo quod displicet mundando. 2. animam virtutibus ornando. 3. memoria, intellectu, voluntate ei adhaerendo.

5. Tranquillitatem mentis inquirendo, ut Christus in te habitet.

6. Pete 7. dona, de quibus supra dictum in prima gratiarum actione.

FER. IV. DE AMICO.

1. Respice Christum *in medio cordis tui ut amicum fidelissimum*, qui te facultam & mancipium suum, ad amicitiam suam, & familiaritatem extulit: te vero cogita tanquam *amicum merse* vel potius *mercenarium*, qui cum consolationes recipis, cum diligis; cum autem ad emendationem flagellaris, in dilectione torpescis.

2. Gratias immensas illi age: *Primò*, quia sacramento præsens ita fuit, ut tibi factum per gratiam amicum, visitaret, & tecum colloquia *dulciora super mel & favum Psalm. 18. 12. miseret. 2.* Quia manibus *amici parum fidelis*, & tepidissime amantis, se & sua bona commisit. 3. quia tam gratis auribus petitiones amici, perseverantiâ in amicitia postulantis, auscultavit. 4. quia os tuum intravit, & in lingua resedit. 5. quia amicus ditissimus in conclavi amici pauperrimi semper per gratiam suam, habitare constituit.

3. Pudorem ac dolorem concipe de nuditate, quia virtutibus nudatus es, ac fordidis vitiorum pannis contactus. Desideria virtutum accende, earum præcipue, quarum magis indiges, eas instanter pete, & aliquam (prout tempus tulerit) actibus internis exerce.

4. Dilige Dominum Deum tuum *ex omnibus viribus*; id autem facies, si vires animæ tuæ (memoriam, intellectum, voluntatem) necnon & sensus ac organa corporis tui, in unione virium ac sensuum ipsius, illi offeras, & eis semper, in obsequium ipsius uti constituas.

5. Pete septem illa dona, de quibus suprà, Feria I. dictum est.

FER. V. DE FRATRE.

1. Respice Christum Salvatorem *in medio cordis tui*, ut fratrem tuum natu majorem ac *primogenitum in multis fratribus*, qui hostes patris æterni reconciliavit, & suos fratres effecit: teque, ut *fraterculum* eius merito minimum, aut potius tali nomine prorsus indignum, quia illi es vita, & moribus valde dissimilis.

2. Gratiarum immensas illi age, primò
quia

quia in Sacramento præsens adfuit, ut non inimicum diceret, sed fratrem agnosceret; ac tecum paternam hereditatem divideret. 2. quia manibus tuis minimi scilicet fratris se tangendum dedit, ut dum ad eum accedis, *super genua sua tibi blandiatur*, & te prima elementa virtutis docere dignetur. 3. Quia tanta benignitate petitiones fratris moribus dissimilis, & conversationis tempore, ipsum radio afficientis, audivit. 4. Quia ortuum intravit, & in lingua resedit.

5. Quia filius primogenitus aeterni Patris, in cælo jam regnans obscurum cubiculum fratris, in exilio manentis, non exhorruit, sed in eo habitare sustinuit.

4. Te à tam amantissimo fratre elongatum adverte, & de tua miseria conquerere, eius intimam familiaritatem, per donum orationis, ardentem exopta, ac instanter postula, & omnia ad hoc donum consequendum necessaria tibi præstanda esse propone.

5. Dilige eum *ex omni virtute tua*, quod facies, si omni conatu te omnia mala adversaturum, & bona in præcepto posita, & consilijs evangelicis iuncta

Juncta, te perfecturum, efficaciter proponas, & fideliter impleas.

6. Petes 7. quæ suprâ dicta sunt.

FERIA VI. DE PATRE.

1. Respice Christum Salvatorem, in medio cordis tui, ut patrem piissimum, qui te, in cruce; non delicijs, sed doloribus genuit: teque ut *filium prodigum*. Luc. 15. ex longa peregrinatione revertentem, postquam bona de manu Patris accepta in vitijs dilapidasti, & beneficio ejus, bonis, ac misericordia ejus indigere cognovisti.

2. Gratias immensas illi age. 1. Quia in sacramento præsens adfuit, ut te filiū insanum, ex terra sterilissima, nempe ex te ipso ad illum revertentem brachijs dilectionis astringeret, 2. quia manibus filij inobedientissimi, se tangendum, & tractandum tradidit. 3. Quia tanta pietate petitiones filij inobedientis ad eum redeuntis, ac veniam postulantis, exaudivit. 4. Quia os tuum intravit, & in lingua refedit.

Quia Pater infinito amore dignissimus, non solum filium nequam, rever-

ter-

centem in suam domum recepit, sed in
 sterquilinio eius *nempe in pectore tuo*, ma-
 nere voluit.

3. Positus coram illo, perfectionem
 ac sanctitatem veram, ardentem concu-
 pisce & posce: ut scilicet à peccatis mū-
 dus, & omni virtute exornatus, illi, in
 intellectu & affectu jugiter adhaereas,
 & per charitatem perfectam *ab illo, & in*
illo, & per illum vivas.

4. Dilige eum *ex omni fortitudine tua*,
 ita scilicet, ut propter illum vitam (si
 opus fuerit) & salutem corporis, & di-
 vitias, voluptates ac honores despicias,
 & sine creaturis vivere assuescas.

5. Pete 7. ut supra medit.

VII. SABBATHO, DE SPONSO.

1. Respice Christum Salvatorem, in
 medio cordis tui, ut *sponsam* dulcissimum,
 qui animam tuam non quia voluit, & sic
 suæ benignitati complacuit, animam
 que tuam velut *sponsam* eius ipsi vinculo
 status clericalis aut religiosi copulatam,
 & infinitis beneficijs & donis ad aman-
 dum illectam.

2. Gratiarum immensas illi age. 1. Quia
 Sacra-

Sacramento præsens adfuit; ut te sibi spiritualiter jungeret, & amoris castissimo foveret amplexu. 2. quia ille quâ manibus suis *omnia portat*, tuis manibus, se tangendum, & ore amoris, se osculandum obtulit. 3. quia orationes infidæ *sponse*, eius aspectum, & amplexum postulantis audivit. 4. Quia os tuum intravit, & in lingua resedit. 5. quia in sinu tuo tanquam in lecto sibi desideratissimo, semper tecum pausare decrevit.

3. Afficere erga gloriam æternam, & cogere te ipsum, ut illam ferventer cupias, & ab hoc sæculo misero, emigrare desideres, dicque illi, tanquam *sponso tuo*. *Cant. 1. 6. Indica mihi quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie.*

4. Omnes hodie affectus amoris collige, diligè que Deum tuum, orationem aliquantulum protrahens, ex *tota mente tua*, & ex *omni fortitudine tua*.

5. Pete 7. ut supra dictum est, meditatione prima.

MONITIO.

HÆc formula alicui commoda visa est, ad gratias post Missam agendas.

Tu

Tu verò sive hoc, sive alio modo, gratias agere non prætermittas. Id enim vitium esset ingratitude pessimum, etiamsi exigua recepisses: sed post tam eximium beneficium susceptum intolerandum, ac, si fieri posset, peius pessimo esse conspicitur. Et idem fortassis misericordias, quas exoptas, non recipis: quia huic tanto dono tam frequenter suscepto, ingratus existis. Nam ut sapienter scripsit S. Bernardus *sermon. contra vitium ingratitude*: Multos quoque videmus usque hodie, satis importunè petentes, quod sibi deesse cognoverint, sed paucos admodum novimus, qui dignas superacceptis beneficijs gratias agere videantur. Nec reprehensibile, quod instanter petimus, sed sanè petitioni negat effectum, quod invenimus ingrati. Et fortè hoc etiam clementia esse videtur, ingratis negare, quod postulant: ne contingat nobis, ut tanto gravius de ingratitude judicemur, quanto magis accumulatis beneficijs, ingrati probabimur extitisse. Ergo misericordie res est, in hac parte, subtrahere misericordiam. Quemadmodum iræ & indignationis exhibere mi-

seri
phe
qui
pio,
erg
illu
frec
ne
ate
Sac
sel

A

I
ne
re

âg
seri

Misericordiam, eam sanè, de qua per Prophetam ipse Pater misericordiarum loquitur dicens : Isa. 16. *Misereamur impio, & non discet facere iustitiam.* Simus ergo huic beneficio grati, & nunquam illud sine sequenti laudum & amoris frequenti exercitio, ac gratiarum actione sumamus, ut fructus, tam accepti æterno Patri sacrificij & tam ditissimi Sacramenti, nos simul cum eo percepisse lætemur.

C A P U T I V.

ALIA PRÆPARATIO;
 & Meditationes, ante & post
 Sacrum.

HÆc præparatio consistit præcipuè in puritate, & oratione, seu meditatione, qua animus ad tanta mysteria excitetur.

§. 1. De Puritate.

1. Necessitas hujus puritatis oritur ex ipsa Missæ excellentia, quæ Sacerdotibus

sem vehementer obstringit, ut *in statu gratia*, & absque lethali peccati conscientia eam celebret. Idque *duplici titulo*, scilicet, 1. quod sit sacrificium oblaturus. 2. Quod SS. Sacramentum ipsemet sumpturus, adeo ut si cum peccato mortali accedat, committat duo sacrilegia aut certe unum gravissimum: quoniam, omne quidem Sacramentum, extra peccati statum tractari debet, sed hoc potissimum; in quo præsens est Christus ipse, omnis puritatis fons. Quare juxta præceptum legis, *Exod. 19. Sacerdotes qui accedunt ad Dominum, sanctificentur, ne occidat eos.*

2. Præceptum, jure itaque Ecclesia (*in Conc. Trid. 13. c. 17. & can. 11.*) declaravit confessionem sacramentalem celebrationi præmittendam esse ab eo qui culpæ lethalis sibi conscius fuerit; ac necessitate urgente absque prævia confessione contritus celebrarit, ei, quem primum Confessarium habuerit, confessionem esse faciendam: idq; adeo necessarium est, ut si Sacerdos in ipso Sacro, vel ante consecrationem, vel communionem sibi alijsve præbendam in peccatum mortale (sola etiam cogi-

catio.

tatione) consentiret, contritionis actum tunc necessariò sub ipso sacro (ante consecrationem vel communionem) excitandum esse, finitoque sacrificio, confessionem, quàm primum potest, esse instituendam.

3. Ut dignè autem quis celebret, multò adhuc plura necessaria sunt, quæ ex iis, quæ alibi de communicatûris diximus, colligi poterunt, additis hic nonnullis, quæ sacerdotum sunt propria, quorum mundities debet esse, quasi Angelorum, aut talis, qualis Apostolorum fuit, quos Christus primos novæ legis Sacerdotes instituit, quibusque *pedes* (ante hujus sacramenti institutionem) ipsemet suis *manibus lavit*, significans Sacerdotem liberum esse debere à levioribus maculis, & à curis etiam terrenis. Si enim calix, patena, & similia aurea, aut argentea adhibentur: eaque ut à pulvere & sordibus munden- tur, curari solet: quantò major diligentia adhibenda est, uti Sacerdos habeat puras manus, os, linguam, & præcipuè cor, quibus hoc Sacramentum purissimum tractat, consecrat, atque intimè etiam suscipit ac sibi conjungit. Ac pro-

¶

inde

inde curare debet, secundum Apostoli consilium (1. Tim. 1. 20.) ut sit in magna domo Ecclesiæ, tanquam vas verè argenteum vel aureum, in honorem; non autem lignum aut fictile, in contumeliam.

4. Ad quod melius consequendum, multum confert, si Sacerdos, ante ipsam Missæ celebrationem offerat Deo secretum sacrificium in altari cordis sui, quod Propheta (Psalm. 50.) appellat Spiritum contribulatum, itemque cor contritum, & humiliatum. In quo tres præcipuè actus relucere debent, 1. Contritionis, revocando omnes culpas (ab ultima confessione, aut ab ultima Missa) commissas, cum Deus cum & ad hunc statum vocaverit & nunc etiam, ad hoc ipsum sacrificium offerendum admittere dignetur, 2. Confessionis, vel quotidie, vel saltem aliquoties in septimana, etiam de venialibus, quod valdè utile est) confitendo homini, aut minimum Deo, dicendo cum Propheta, Psal. 31. *Delictum meum cognitum tibi feci*. Ideoque ante sacrum, generalis confessio præmitti solet, percutiendo pectus (*mea culpa, &c.*) cum Publicano, ut justificeris.

5. Actus aliquis *Repententia*, vel à
Con;

Confessario inunctæ, vel à te voluntariè assumptæ, quæ aliquem sensum doloris afferat, ut sit hostia viva Deo placens. His actibus purgandi erunt pedes animæ nostræ, sive affectus omnes ad eum modum, quo Sacerdotes veteris legis (Exod. 3. 18.) Quando ingressuri erant tabernaculum, aut accessuri ad altare, juebantur, lavare manus ac pedes, ac se in labro æneo ex speculis mulierum facto (Exod. 38. 8.) contemplari. Atque eam etiam ob causam Sacerdotes nostri ante sacrum atque in ipso sacro manus lavant.

6. Quamquam & his omnibus, quàm diligentissimè potest, peractis, adhuc humilitate magna opus sit, agnoscendo de se dictum illud S. Job. (15. 14.) *Quid est homo ut immaculatus sit, & justus appareat natus de muliere? Ecce in sanctos nemo immutabilis est, & cœli non sunt mundi in conspectu ejus quantò magis abominabilis est, & inutilis homo? Et cum Propheta Esaia timendo, (Isa. 6. 5.) Va mihi, quia vir pollutus labiis ego sum & in medio polluta labia habentis, ego habeto. Fortè Deus, cui missus, immitteret tibi accensos aliquos contritionis actus, quibus munderis, ad*

Q 2

cum

eum modum, quo idem Propheta mundatus est ab Angelo qui calculum altari Domini allatum labiis ejus admovit.

§. 2.

De oratione, seu meditatione.

Quod olim petebat Propheta David, Psalm. 140. *Dirigatur oratio mea, sicut incensum, in conspectu tuo: id ipsum Sacerdoti, ante sacrum postulandum est, sive per Psalmos & Orationes ab Ecclesia præscriptos, sive per Meditationes, seu orationem mentalem, quæ magis propriè comparatur incenso, quòd supra prunas positum comburitur: atque hoc est sacrificium in altari cordis offerendum, in quo, ut dicitur Levit. 6. Ignis semper ardere debet, quem Sacerdos nutriet subiciens mane ligna sanctarum considerationum, ut hoc igne bene incenso imponatur incensam postulationum, pro ipso Sacerdote atque aliis, quæ ascendant in conspectum Dei. His enim meditationibus excitantur varii affectus, amoris, reverentiæ, timoris, humilitatis, fiducia, obedientiæ, &c. petendo per incensam collo-*

collo-

colloquia à Deo, ut dignè, ad sacrum peragendum, possit accedere. Et quidem meditationes septem positæ sunt. (Tom. i. Tract. 4. cap. 4. de perfect.) sed hoc loco, alias Sacerdotibus magis proprias adjicere operæ pretium visum est ut Sacerdotes accuratè perpendant, tum quid Deo offerant, tum etiam quid ipsi suscipiant, scilicet SS. Christi corpus & sanguinem, cum immensa ejus divinitate, virtutibus heroicis, meritis atque satisfactionibus, quas pro se ipso atque aliis etiam, Patri æterno repræsentet.

CAPUT V.

MEDITATIONES SEPTEM
pro singulis diebus hebdomadæ.

I. DOMINICA.

*Sic Deus dilexit mundum, ut filium
suum unigenitum daret.*

Joan. 31. 16.

1. Sicut olim Deus, ad mundum reparandum, ut unigenitum suum
Q 3 largi-

largiretur, elegit B. Virginem, tanquam instrumentum, in qua *Dei Filius* conciperetur: ita nunc summum eidem mundo amorem ostensurus, eundem filium, quo alatur, ac sustentetur tribuit: Tunc verò, tanquam instrumento ad hoc ipsum utitur, dum panem & vinum in sanctissimæ Missæ sacrificio consecras.

2. *Eleva* itaque te, & considera attentius, *Quis* sit qui donet, nempe summus, æternus, & infinitus Deus, summè bonus, sapiens, ac potens qui ex seipso, sine ulla alia creatura, beatus est, cujus amor, non in verbis, sed in re ipsa consistit, donumque tantò pluris faciendum est, quanto majori amore illud elargitur.

2. *Consid.* *Quid* donet? scilicet *dilectissimum & pretiosissimum*, quod habet, unigenitum suum, verum Deum, & verum hominem, qui quæ Deus, æquè infinitus, potens ac sapiens, atque ipse Pater est: quæ homo, habet omnes thesauros sapientiæ ac charitatis Dei, venit ad nos, velo panis & vini rectus: quia alias mundo splendorem ejus infinitum ferre non posset.

4. *Consid.* *Cui* det? toti mundo, non tantum

tantum Principibus, Prælatiſ, &c. ſed
 Chriſtianiſ, omnibuſ, inter quos non
 pauci valde ſunt abjecti, peccatores, &c.
 ut eo omnes nutriantur, & gratiis ejuſ,
 quaſ in communionem concedit, robo-
 rentur.

5. PER QUOD MEDIUM? Per Sacer-
 dotem, quia in ejuſ voluntate hanc po-
 teſtatem ſtatuit, quando cunq; ille,
 quiſq; fuerit, panem & vinum confe-
 crarit. Quare dignum eſt, ut ſummo
 cum honore & humilitate accedat.

II. DIE LVNÆ.

Rom. 8. *Qui proprio filio ſuo non pepercit,
 ſed pro nobiſ omnibuſ tradidit illum, quomodo
 non omnia cum ipſo donaret?*

1. *Conſid* Liberalitatem æterni Patris,
 qui omnia in tuum commodum creavit,
 quia omnia, 1. Corinth. 3. *veſtra ſunt, ſive
 præſentia, ſive futura.* Cujus charitas et-
 jam unigenitum, quem ſibi æqualem in
 æternitatem genuit, tibi donat, non
 tantum, ut ſemel mortuus redimeret,
 ſed quotidie oblatus vitam repararet.

2. *Conſid* Quid? unà cum hoc dono
 omnia pariter tibi tradit, titulum ſcili-

Q 4

cer,

368 ALIÆ PRÆPARATIONES

cet, quò omnia obtineas. Hinc dat An-
 gelos, qui te custodiant ac juvent; dat
 gratias & virtutes, quibus exorneris &
 sanctificeris: dat merita & satisfactiones
 filii ut tuas suppleas: dat temporalia,
 quibus profunt: dat æterna, ut spe, ea
 obtinendi, lætificeris: dat seipsum, su-
 premum bonum ut eum hic contem-
 pleris, & in beatitudine, ipso per claram
 visionem fruaris. In horum omnium
 pignus, dat unigenitum, his speciebus
 reatum, ut satieris, imò dat eundem, in
 oblationem quam quotidie offeras, &
 per eam; quæcunque petieris, obtineas.
 Et ne timeas, repulsam, quia tu, licet
 Sacerdos non satis dignus es, ipsemet
 unigenitus est *Sacerdos simul & hostia*: ut
 petat, & exaudiatur pro te. Ergo & tu
 vide, ut talem patrem ames, eique con-
 fidas, pro tali filio vitæ & animæ tuæ
 non parcas, sed ejus obsequio te acres-
 tuss omnes consecra, ut hanc tui
 ipsius oblationem suscipere
 non dedigne-
 tur.

III. DIE MARTIS.

Joan. 10. *Ego sum Pastor bonus: Bonus Pastor dat animam suam pro ovibus suis. Quoniam Marci 10. dicitur: Nemo est bonus nisi solus Deus.*

1. *Consid.* Christum Pastorem esse verum Deum, bonum per essentiam, immo & bonitatem infinitam, atque omnis boni fontem. Hinc, cum bonum sit objectum amoris, infinito amore dignus est, quod eum merito, si tantum posses, amare deberes.

2. *Consid.* IN QUO sit Pastor bonus? quia scilicet facit omnia, quae pastor bonus facere potest, pro ovibus suis. Descendit de caelo, ut eas redimeret: vitam exposuit, ut illae viverent: sanguinem fundit, ut hoc velut lytro liberarentur, nec his contentus, quotidie de caelo descendit, ut eas corpore & sanguine pascat ac satiet: nec sibi quicquam quaerit, sed ovibus omnia.

3. *Consid.* PER QUEM tradat? ne pastus hic in terra deesset, curam ejus deferendi, tibi commisit: ut pro te, atque omnibus ovibus hunc panem dulcissi-

Q 5

munum

num, per consecrationem, præsentem facias.

4. *Consid.* PRO QUO ? Oves offerri solent, ceu sacrificium in omnium commodum : at hic ipsemet pastor seipsum in commodum, immò in cibum ac potum ovium suarum offert. Quare dignum est ut tu etiam simile præstes, atque ad ejus gloriam te ipsum in sacrificium ei offeras, jugulans in te, quicquid ei adversatur.

IV. DIE MERCVRII.

Joan. 15. *Ego sum vitis, vos palmites: qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum.*

1. *Consid.* Quod Christus, Deus, & homo, sit *vitis*, ex quo esse, & virtutem omnem accipiunt homines, qui sunt *palmites* modo ipsi uniti sint. At quomodo fiet unitio, si vitis in cælo sit & palmites in terra? Deus potest hoc præstare, res valde distantes uniendo inter se, etiam si neutra locum deserat: Itaque vitis (licet in cælo manens) recta accidentibus, in domum justis, tanquam veri palmitis descendit, ut ei per amorem uniatur.

2. *Cor.*

2. *Consid.* Quod fructu sit hæc conjunctione? eo scil. ut talis sit palme, qualis vitis, quæ in illum influit, ac fructu proferat tali vite dignos, nempe fructus charitatis, misericordiæ, temperantiæ, castitatis, obedientiæ, patientiæ, similes illis, qui fuerunt fructus Christi, qui se dat in cibum & panem totum, ut ei assimileris: quia communiter tales in hominibus humores generantur, quales fuerint cibi, quibus nutriuntur. Et itaque conjungaris, ne ab eo separatus, ad omnia inutilis fias, præterquam ad ignem, ut in æternum ardeas.

3. *Consid.* Sacerdotes ipsi sunt divinæ hujus unionis instrumenta, dum verbis consecrant, vitam illam præsentem faciunt, & cum eam hominibus perri-gunt, tanquam palmitibus conjungunt, sicut ipse Dominus dixit, Joan. 6. *Qui manducat meam carnem, in me manet, & ego in eo: manet in me & vivet propter me: sicut palme vivit, ac suo tempore virescit, fructus fert, &c. quam diu viti conjungitur.*

V. DIE IOVIS.

Joan. 14: *Ego sum via, veritas, & vita.*

Q. 6

1. Cap.

1. *Consid.* Quod Christus sit via salutis & perfectionis, per quem ad Patrem cœlestem eundum est. Per hunc enim solum illi placebis, gratiamque in oculis eius invenies. *Via*, per quam ad vitam pervenies, & ad præmium, in hac vita peregrinantibus per fidem, promissum. *Via*, per quam ad sanctitatis culmen, & contemplationis montem ascenditur. Per eam enim vera humilitas, obedientia, patientia, aliarumque virtutum perfectio obtinetur, immò communium necessitarum tam corporalium, quam spiritualium remedium, nec non ipsorum omnium desideriorum complementum, partim per oblationem huius sacrificii partim per sumptionem ipsam. *Surge* itaque, & *manduca* viaticum, ut cum Helia 3. Reg. 19 ad montem Dei pervenias.

2. *Consid.* Idem Christus est *veritas*, quam omnia sacrificia, sacramenta, ac cœremonia veteris legis significabant. In eo veram sanctitatem quam vetera illa innuebant quidem, sed non largiebantur. *Veritas*, in qua veritates omnes, quas fide credere opus est, summatè continentur; idemque hoc sacramen-

cum

tum per excellentiam dicitur *mysterium fidei*, quia in eo creditur Filii Dei divinitas, omnipotentia, Majestas infinita, immò & processio à patre, incarnatio, passio ac mors ipsa cum fructibus suis. Excita itaque fidem tuam, quia eum hic præsentem habes, qui nec fallere potest, nec ea quæ promisit, prætermittet. Est denique *veritas*, cui conformari debent quicumque vivunt, & in *veritate* agunt, sine ulla fraude ac fictione. Huic *veritati* te conforma, & non aberrabis.

3. *Confid.* Quod sit *vita*, sine qua, quicquid est, *Mors* est. Est *vita* animæ tuæ, ideoque in hoc sacramento est; ut qui eum sumpserit, *vitam gratiæ*, eamque copiosam accipiat: *vita etiam*, quia ipse est *resurrectio & vita*. Et quamvis hic semel moriaris ille tamen te gloriosum suscitabit. Est *vita beata*, quia qui manducat hunc cibum, *vivet in æternum*, & suo tempore suscitabitur ut cum Christo in æternum regnet. *Vita*, cui debes vitam tuam conformare, ut cum Apostolo Gal. 2. dicas: *Vivo ego, jam non ego, vivit verò in me Christus*. Denique est *vita*, quam omni studio quærere debes in præmium omnium laborum tuorum,

374 ALIÆ PRÆPARATIONES
ut cum videas, ames, eo que fruaris in
æternum.

VI. DIE VENERIS.

Joan. 9. *Quamdiu sum in mundo, lux
sum mundi.*

I. Verba sunt SALVATORIS prolata in
sanatione cæci nati, quem curavit ex-
puens in terram, & facto luto, linivit
super oculos ejus. In quo miraculo sig-
nificabatur unio personæ verbi divini
cum natura humana per quam unionem
lux spiritualis cæcis concessa est. Idip-
sum præstat adhuc hodie in hoc Sacra-
mento, in quo verbum incarnatum cum
accidentibus terrenæ substantiæ con-
junctum, lucem se recipientibus con-
fert. Itaque animo perlustres omnia
loca in quibus fuit, invenies eum verè
fuisse lucem mundi. Cùm enim in Beth-
lehem nasceretur, claritas Dei circum-
fulsit pastores: In Epiphania, reges qui-
dem exterius per terram, sed multò
clarius per seipsum interius collustra-
vit: In Purificatione, ita Simeon san-
ctissimo seni illuxit, ut eum lumen ad
revelationem gentium appellaret, & de
initio

initio

in
 arisin
 , lux
 arain
 it ex-
 inivit
 o sig-
 divini
 onem
 Idip-
 sacra-
 cum
 con-
 con-
 mnia
 verè
 eth-
 um-
 qui-
 uld
 stra-
 san-
 nad
 & de
 itio

in
 initio prædicationis ait Isaias capite 9.
Sedentibus in regione umbra mortis, lux orta est eis: qui toto vitæ ipsius tempore perseveravit, donec in cruce expiraret, ne tenebra fierent super terram à jexta usque ad nonam, quia scilicet Christus lux mundi, inde descendit ad limbum Patrum, in inferiores partes terræ, ut locum illum tenebrosum illustraret, quin & cælum ipsum empyreum novam ex ejus ascensione lucem accepit, de qua dicitur Apoc. 2. Claritas Dei illuminat illam, & lucerna ejus est agnus.

2. *Consid.* NE Christo hinc abeunte, perpetuæ tenebræ mundum occuparent, sapientia divina modum invenit, quo idem ille, qui cælum illuminat, mundum etiam inferiorem (inde tamen non penitus descendendo) præsens licet velo accidentium reclusus, collustraret, adeò ut intra communicantis viscera receptus, eum ita illuminet, ita ut in paradysum eum convertat.

3. *Consid.* Quos effectus hic Sol in anima efficiat? implet enim illam divinarum inspirationum splendore, quo fidei lumen amplius illustratur, gratiæ fulgor augetur, ignis charitatis accendi-

cus.

eur, & virtutum omnium affectus extimulantur, ut potentia omnes opera sua, cum lætitia, sicut ad solis præsentiam in hoc mundo visibili accidit, exequantur.

Quare accede & tu ad Deum, ut illumineris, & facies tua non confundatur.

VII. SABBATHO.

Matth. 2. Ecce sponsus venit, exite obviam ei.

I. *Confid.* Quis sit Sponsus? cuius nomen reticetur, quia est ineffabile & admirabile, ipsum scilicet *verbum divinum*, quod in thalamum virginis venit, ut nuptias cum humana natura celebraret, conjungens eum secum in unitate personæ. Idem ille nunc, è cælo descendit panis accidentibus reclusus; ut in thalamo cordis tui, animam tuam sibi desponsat: at quis, quantusque est? Filius æterni Patris, & splendor gloriæ ejus, quo nemo pulchrior, ditior, potentior, in quo repositi sunt omnes thesauri infinitarum divitiarum. Et quamvis reclusus ad te veniat, intus autem totam Majestatem, & amplitudinem secum defert,

&

& cum eadem gloria est in cœlo , & in hoc sacramento.

2. *Consid. Quæ Sponsa ?* anima tua, quæ quantum illæ pulchritudinis, tantum habet deformitatis, quæ tot peccatis fœdata est, neque fidem illi hactenus servavit: & tamen tam bonus ille ac benignus est, ut non tantum parcat adulteræ; sed iterum ad eam redeat, amicitiam denuò cum illa, si velit, initurus, dicens Hier. c. 3. *Revertere ad me, & suscipiam te.*

3. *Consid. QUALIS sit hæc conjunctio?* major quam in aliis nuptiis, quia sibi conjuges fiunt una caro, hic fiunt unus Spiritus. Unus 1. propter unionem charitatis, 2. propter conformitatem voluntatum, 3. propter similitudinem in actionibus, 4. unus in rebus omnibus, quæ ad alterum spectant, quia uterque eas accipit tanquam proprias.

4. *Consid. Qui sint effectus?* amicitia intima, familiaritas maxima, in oratione, in deliciis contemplationis fiducia ingens in petendo, efficacitas in impetrandò, solidà rerum temporalium renunciatio, in solis æternis quærendis voluptas, lætitia in adversitatibus, in
aliis

378 ALIÆ PRÆPARATIONIS

aliis iuvandis zelus. Immo ut uno verbo dicatur, conjuges sunt habent bona communia, anima habet sponsum deum, quomodo non etiam omnia cum ipso habebit? attende, jam sponsum te accedit? orna te virtutibus, ut ei obviam prodeas, neque ab ipso rejiciaris tanquam ea, quæ neque oleum in lampade habeat, neque vestem nuptialem, ut admittatur ad nuptias, nec ejiciatur foras, ligatis manibus, & pedibus in tenebras exteriores.

C A P U T V I.

ALIÆ MEDITATIONES
de 7. Virtutibus.

Celissimum hoc sacramentum est simul & memoriale (Psal. 120 4) mirabilem Dei, & summa quædam mysteriorum fidei nostræ, ideoque sufficeret ad meditationes totius peregrinationis nostræ. Quia Deus, uti nobis hic animæ alimentum dedit, ita etiam aliam tribuit refectorem pro intellectu, ut evolvat & explicet tot mysteria abdita, quæ

quæ in hoc vino continentur : Ac de utroque intelligi potest illud Ecclesiastici cap. 15. *Cibavit illum pane vite*, in ipsa communione, & *intellectus* in meditatione, & *aqua sapientia salutaris potavit illum*, in manifestatione supremorum mysteriorum, quæ in hoc uno sacramento continentur. Et quidem summam aliquam horum posuit in septem virtutibus heroicis, quas hic exercet, & sunt.

1. *Humilitas*, qua suam amplitudinem & splendorem regens, eo se demittit, ut fiat *cibus* hominum.

2. *Obedientia*, cum ad ipsa verba consecrationis, venire è cœlo ad sacramentum, in quo finit seipsum, hinc inde portari, pro voluntate hominum.

3. *Misericordia*, faciens seipsum medicum & medicamentum pro nostris infirmitatibus, & personaliter ad eas reparandas descendens.

4. *Liberalitas*, cum benedictiones suas spiriituales, larga & profusa manu per hoc mysterium nobis largitur, dans se, & omnia simul.

5. *Charitas*, cum vult esse semper nobiscum, & quidem, omnibus unitus

per

no ver-
nt bona
deum
pso ha-
ccedit
prode-
amea,
, neque
raptias,
& pedi-

NES

um est
4) mi-
myste-
ficeret
ationis
animæ
am tri-
, ut e-
ab dita,
quæ

380 ALIÆ PRÆPARATIONES

per maximam unionem, quæ mortalis hujus vitæ statui conveniat.

6. *Patientia*, cum injurias tolerat, & contemptus quos patitur quotidie in hoc Sacramento ab iis qui indignè illud tractant, tam hæreticis, quam peccatoribus.

7. *Persèverantia*, in rebus omnibus, usque ad finem mundi, & in singulis hostiis, quamdiu sacramentales species perdurant. Et hæc 7. virtutes possunt sufficere pro 7. aliis hebdomadæ diebus, ut *tom. 1. de perfectione tract. 4. c. 3.* fusius explicatum est, adornando convivium ex reliquiis magis festivitatis, ut etiam communiter fieri amat.

ALIÆ PRO VARIIS ANNI TEMPORIBUS.

Quemadmodum Ecclesia Catholica sciens varietatem exercitiorum solere tollere tædium eorum, voluit infirmitati nostræ sese accommodare, dividens annum in diversa tempora. *Adventus* scilicet, *Quadragesima*, *Paschatus*, &c.

&c. atque assignare singulis diversa officia, tam in sacro ipso, quam in septem horis Canonicis, ut hæc varietas, novitate, quam secum affert devotionem foveat. Propter eandem causam, accommodando nos spirituali Ecclesiæ, deceat ut meditationes varias diversis anni temporibus accommodatas, assumamus puncta indicando, quæ fusiùs in opere meditationum explicantur.

TEMPORE ADVENTUS.

Prima pars anni Ecclesiastici, est *Adventus*, in quo Ecclesia agit de præparatione ad nativitatem. Hæ meditationes pro hoc tempore usui esse poterunt.

I. DOMINICA.

*De Adventu Dei iudicis
ad Adamum.*

1. *Consid.* Quomodo Adamus in paradiso peccarit comedendo pomum sibi à Deo prohibitum.

2. *Consid.* Quomodo Deus, peccato admisso, venerit, ut cum paradiso exclu-

cluderet, & mortis sententiam, quam erat meritis intimaret.

3. *Consid.* Mox officio Judicis, in patrum amorem commutato, cum iratus esset, misericordiae recordatus est, promittens Adamo *mediatorem & redemptorem*, revelato sacrosanctae incarnationis mysterio, ad ejus miseras relevandas.

4. *Consid.* Quantum Adamus hac promissione consolatus fuerit gratumque animum ostenderit, pro tam excelso beneficio, glorificando Deum ita benignum, ut infinitos favores, & gratias promitteret ei, qui aeterna tormenta se pro merito agnoscebat. Atque hinc toto vitae tempore vixit cum summo desiderio videndi Salvatorem, per quem tanta beneficia se accepturum sperat.

Applicatio. Hic idem *Salvator*, in hoc sanctissimo Sacramento ad te venit, ut te visite. Et quamvis peccata tua digna erant, quibus se Judicem severum exhiberet, eaque puniret; non tamen ea ratione jam venit; sed sicut Pater misericors, ut hoc divino cibo, tibi indulgeat: quia panis vitae est destinatus ad reparanda damna quae intulit alterius cibi sumptio. Per hunc siquidem liberabere-

ris à morte, & restitueris paradyso gloria & vitæ æternæ. Et propterea hic panis divinus significatus fuit, per fructum arboris vite, quæ erat in medio paradyssi.

II. DIE LUNÆ.

De SS. Patrum desideriis.

1. *Consid* Patres antiqui illustriorem habebant notitiam *Adventus Salvatoris*, in mundum, quem orationibus, sacrificiis, aliisque sanctis actionibus semper sollicitabant, dicentes: Psal. 84. *Ostende nobis Domine misericordiam tuam, & salutare tuum da nobis.* Ita Psalm. 105. *Visita nos in salutarituo. Veni Domine, & noli tardare, relâxa facinora plebi tuæ.*

2. *Consid* iidem Sancti, cum in vita sua, hujus desiderii compotes non fierent, etiam post mortem id ipsum in ipsis permansit, in obscuro illo limbi carcere, ubi petentes promissum sibi reparatorem, clamabant dicentes, *Isaiæ 45. 8. Rotate coeli desuper, & nubes pluant iustum; aperiatur terra, & germinet Salvatorem.*

3. *Consid.* Ita perseverant per aliquos

anno

annorum millia, & in eodem desiderio, semper petentes & clamantes ad Deum, donec tandem venit fœlix illud tempus, quo hoc mysterium fuit expletum, tempus inquam, quo nos fruimur.

Applicatio. Longè feliciores nos sursum, ad quos *Salvator noster* quotidie venit è cœlo descendens ad visitandos habitatores terræ, ut immensis donis ac beneficiis cumulet eos, qui ferventer ejus adventum spiritualement in animas suas expectant, experunt, atque ad illum dignè se præparant. Proinde jure optimo nobis dici potest, Luc. 10. *Beati oculi qui vident quæ vos videtis.*

III. DIE MARTIS.

De colloquio Angeli, & B. Virg.

1. *Consid.* Quantum sit beneficium, & quanta dignitas, quòd Angelus Gabriel à Deo missus sit ad B. Virginem legatus, ut supremam dignitatem (ut esset mater Dei, nuntiaret.

2. *Consid.* Quanta reverentia illam salutaverit, dicens: *Ave gratia plena, Dominus tecum.* Et stupefacta, ait: *Ne timeas Maria,*

Maria,

Maria, quoniam invenisti gratiam apud Deum: adhuc dubitandi de modo addit: *Spiritus Sanctus superveniet in te.*

3. *Consid.* Quomodo B. Virgo magna humilitate, obedientia ac fiducia, dixerit, *Ece an illa.*

Applicatio. Eodem modo divina inspiratio seu bonus spiritus, venit ad animam puram pii Sacerdotis, & ad communionem se præparantis dicens: *Ave,* anima pia, quæ juxta capacitatem tuam es *gratia plena.* Propter quam & *Dominus tecum est,* & nunc recens ad te venire vult, ut maneat apud te. Si autem ex tantæ majestatis consideratione pusillanimis fias, addit: *Ne timeas,* quia *invenisti gratiam apud Deum,* qui te ministrum elegit, ad hoc divinum sacrificium offerendum, oporatque intra cortium, sibi hospitium collocare. Si de modo tanti mysterii dubitas, ait: *Spiritus sanctus superveniet in te,* &c. Spiritus ille qui te implevit cum Sacerdos factus es: ille nunc in te etiam superveniet, ut in hoc mysterio ritè præstando, te adjuvet, & virtus altissimi, gratia sua te protegens, ita obumbrabit, ut cum puritate ipsum, hospitio suscipias. Itaque excitare & tu pariter

R.

rite

fidério,
Deum,
empus,
m, tem

nos su-
idie ve-
dos ha-
lonis ac
rventer
animas
re ad il-
de jure
o. Beati

S.

Virg.

ficiam,
lus Ga-
nem le-
vresset

ia illam
ma, Do-
Ne timeas
Maria,

riter dicens: Ecce servus Domini indignus, qui ejus Sacerdos sim, fiat, in me, & per me, juxta verbum ejus. Ipse potens est facere, ut cum sancto Augustino dicas: Domine, da quod jubes: & iube quod vis.

IV. DIE MERCURII.

De mysterio incarnationis.

1. *Consid.* Quod filius Dei hoc mysterio optimè contentus fuerit. 1. Quia videbat se implese id, quod hominibus promiserat, ad eorum reparationem.

2. Quod patrem cœlestem glorificasset, à quo in mundum missus erat, atque ita obtulit se Patri æterno, ad parendum ei in omnibus usque ad mortem.

3. *Consid.* Quod idem filius, magno amore; animam & corpus sacratissimum complexus sit cum certo animi decreto nunquam deserendi, quod semel accepit. Itaque & anima in illo primo instanti innumeris bonis replevit: & corpori, postquam mortem pro humano genere obiisset, maxima bona promisit.

4. *Consid.* Quomodo SS. parens exemplo

emplo filii, admodum contenta fieret, videns iam ex parte impletum totius generis humani, ac suum etiam desiderium de hoc SS. mysterio futuro conceptuum maximè cum videret se tot donis ac favoribus, ex Dei præsentia (quem intra sua viscera gerebat) impletam esse.

Applicatio. Eodem modo, idem Dei filius, infinito amore motus, ad te in sacra communione ingreditur, tanquam cibus tuus spiritualis, ut te quàm tenerimè complectatur, tibi que intimè uniatur: animo nunquam te deserendi (nisi tu ipse illam prius rejicias) ad desideria cordis tui implenda, mira cœlestium donorum suavitate. Itaque excitabis in anima, vehemens perfectæ justitiæ desiderium, ut, juxta illud Christi promissum Matth. 5. *Beati, qui esuriunt, & sitiunt propter justitiam, quoniam ipsi saturabuntur, ut hic in exilio quoad licet, & ibi in gratia, aliquando perfectè ad ejus gloriam perfruaris.*

R :

V :

V. DIE JOVIS.

De S. Joannis visitatione, & sanctificatione.

3. *Consid* Quomodo Salvator, ne in utero matris latens esset otiosus, cepit statim opus redemptionis in S. Joanne exercere communicando ei insigne beneficium, idque duplex, 1. gratiam sanctificationis cum charitate, & reliquis virtutibus infusus, 2. gratiam actualis devotionis, cum dono contemplationis, læticia spiritali ac mentis júbilo.

Applicatio. Idem Dominus nunc in SS. Sacramento latens ad te venit ut easdem gratias tibi largiatur, modò te dignè præpares, qua secundum internam dispositionem tuam, earum particeps fies.

2. *Consid.* Quales affectus in utriusque pueri matre fuerint, 1. in Elisabetta affectus humilitatis & admirationis, cum diceret: *Unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me?* 2. Affectus laudis & gratitudinis in SS. Deipara, cum dixit: *Magnificat anima mea Dominum, &c.*

Applis.

Applicatio. His duobus affectibus disponetur item anima ad duas prædictas gratias in SS. communionem recipiendas.

VI. DIE VENERIS.

De dubitatione S. Ioseph.

1. *Confid.* Quomodo S. Iosephus, videns sanctissimam Deiparam uterum gestare, ab ea se subtrahere voluerit, donec Angelus à Deo missus, consolans eum, monuerit, ut conjugem acciperet, eò quod hoc totum à Deo esset.

2. *Confid.* Qua humilitate, reverentia, stupore S. Iosephus B. Virginem aspiceret, tanquam vivi Dei templum. Item quo amore ac diligentia eidem exinde servierit propter Deum ac Dominum suum, quem in ea tantum agnoscebat. Et vicissim quam incensa charitate ac cœlesti gratia SS. Deipara cum Iosepho sponso loquebatur, eum de arcano divinæ incarnationis mysterio erudiens. Sic hi duo *Seraphim*, sese invicem, ad D E U M laudandum, eique summo fervore serviendum, accendebant.

R s

Appli-

Appli-

Applicatio. Simile quid tibi aliquando accidit, quando ob exiguum tuam fidem, pietatem, &c. SS. communionem subtrahi, donec cœlesti aliqua inspiratione erectus vivaciore fide, humilitate ac fervore denuò recipias & effectus velut alter Joseph. **CRESCENS**, donorum cœlestium augmentum, cum insigni hujus SS. mysterii notitia accipias atque tum etiam incensa cum ipso Domino colloquia ac gratiarum actiones usque pari debeas.

VII. SABBATHO.

De itinere ex Nazareth in Bethlehem.

1. *Confid.* Quomodo Christus relicta Hierusalem hanc civitatem elegerit, ut ibidem nasceretur, ac seipsum mundo manifestaret.

2. *Confid.* Quantum honorem hæc urbecula, ex Christi nativitate accepit ut ad eam Angeli, Reges, &c. paulò post accesserint, ac plurimi etiam Christiani eodem postea peregrinati fuerint, ut ex S. Hieronymo & aliis historicis patet.

Applicatio

Applicatio. Simili modo dignatur idem Dominus, etiamnum venire è cœlo, atque ingredi in pectus vilissimi homin-
 cionis, atque ita, ut illud nobiliter effici
 atque alteram *Bethlehem, i e domum panis,*
 pane vitæ cor tuum roborans, ac desi-
 deria pia exsatians.

CAPUT VII.

ALIA MEDITATIO à NATI-
 vitate ad Septuagesimam.

Hoc est secundum anni Ecclesia-
 stici tempus, in quo Ecclesia 7.
 Salvatoris mysteria celebrat quæ in-
 missa renovatur. His ergo meditando te:
 ipsum variè excitare poteris.

I. DOMINICA.

De ipsa Christi nativitate.

1. *Confid.* Quomodo Deus supre-
 mus eum seipsum mundo, uti toties
 promiserat, manifestare vellet, elegerit

R. 4

pau-

pauperibus panniculis involvi, atque in præsepio, animalium mensa, reclinari.

2. *Consid.* Quomodo Angeli è caelis magno numero procedente, Dominum suum laudibus ac canticis celebrarint, ejusque ortum pastoribus nuntiarent.

Applicatio. Pari modo, nunc quotidie in missa Christus Dominus manifestat seipsum, reclusus atque involutus accidentibus panis & vini: atque ita in sacra altaris mensa reponitur, tanquam esca hominum futurus. Sed Angeli (invisibiliter licet) eidem assistunt, ac fidem charitatemque celebrantium excitant, de quo Ecclesia in præfatione canit: *Ut dum visibiliter Deum cognoscimus, per hunc invisibilem amorem rapiamur.*

II. DIE LUNÆ.

De Circumcisione.

1. *Consid.* Quomodo Christus post nativitatem non diu distulerit incipere mysterium salutis nostræ, suscepto sacratissimo Jesu nomine, quod *Salvatorem* significat.

2. *Con-*

2. *Consid.* Quomodo, ne gr̃tis officii sui possessionem adiret, primitias pretiosissimi sui sanguinis effuderit, præbens exemplum raræ humilitatis, patientiæ, obedienciæ, & charitatis.

Applicatio. Non ab simili modo in Missa, præstat etiamnum Jesu, sive Salvatoris officium erga fideles, applicans unicuique pretiosi sanguinis sui pretium, præbens exemplum raræ humilitatis, cum figuram ad eò humilem suscipit, *patientia* (in tolerandis injuriis quæ sæpè in hoc sacramento inferuntur) *obediencia* (dum quotiescunque panis à Sacerdote consecratur, præsens adest) & *charitatis*, cum ad eò profusè sese omnibus communicat.

III. DIE MARTIS.

De Epiphania.

1. *Consid.* Quomodo Salvator licet adhuc infantulus, ac in præsepio jacens, ostenderit omnipotentiam suam, ac GRATIÆ cœlestis efficacitatem, qua ex Oriente deduxit tres illos Reges, cum tanto fervore, ut se coram illo proster-

R. s.

nerent,

nerent, & offerrent *aurum* tanquam Deo: *myrrham* tanquam homini mortali: & *thus* tanquam summo Sacerdoti.

2. *Confid.* Quanta lætitia SS. illi viri affecti sint. 1. videntes stellam, quæ ipsos deduceret, videntes puerum, quem à Spiritu sancto edocti, verum Regem agnoscerent. 2. audientes vocem Angeli monentis, ut alia via in patriam redirent.

Applicatio. In Missæ iridem sacrificio, suam omnipotentiam multis ostendit efficitque, ut omnes fideles ac præcipuè Sacerdotes se coram illo prosterant agnoscantque sub parva hostia latentem verum Deum & hominem, simulque summum Sacerdotem, Ps. 109. *secundum ordinem Melchisedech.* Hinc etiam ex hac notitia offerunt ei tres ferventes affectus amoris, mortificationis, & orationis, expectantes ab immensa ejus liberalitate, ingentem retributionem, ac cœlestes inspirationes, quibus viam intelligunt, quâ ad patriam cœlestem per peccatum amissam revertantur.

I.V. DIE

IV. DIE MERCURII.

De Presentatione in Templo.

1. *Consid.* Quomodo Christus desideratus omnium, sese Patri æterno obtulerit, 1. in gratiarum actionem obcollata mundo beneficia, 2. ad placandam justissimam ejus iram, 3. ad consequendam pro omnibus copiosam misericordiam.

2. *Consid.* Quomodo idem Dominus, S. Simeoni seni, & Annæ Prophetissæ (qui magno ejus videndi desiderio tenebantur) sese manifestaverit, tribuens eis gratiam non tantum, ut cum lætitia agnoscerent, sed etiam aliis prædicarent.

Applicatio. In Missa pariter, idem Dominus quotidie se offert Patri cælesti. Hebr. 9. *Ut appareat vultus Dei*, pro nobis ad eosdem fines supradictos, nobisque, præcipuè Sacerdotibus, præbens lumen, ut agnoscant.

& benè vivant.

DIE

R. 6

V. DIE

De fuga in Ægyptum.

1. *Confid.* Quomodo supremus Dominus, *rectus nube candida* suæ humanitatis ut prædixit Isaias c. 92. 1.) suscepit longum iter ex Nazareth, *ut ingrederetur Ægyptum*, ibique tunc *commota sunt simul lacra Ægypti*, &c.

2. *Confid.* Quomodo idem Dominus cum suis parentibus, in terra illa sterili posuerit semina perfectæ sanctitatis, quæ postmodum exercuerunt, ac fructum copiosum tulerunt in tot myriadibus Anachoretarum, qui ibidem sanctissimè vixerunt.

Applicatio. Et nunc etiam in Missa idem Dominus longum iter suscipit à celo in terram (quam vis tamen cælum non deserat, regens se ipsum accidentibus panis, & vini, ut in cordibus nostris vitia pepirus dejiciantur, & perfectionis evangelicæ (quæ in Ecclesia semper floruit) semen jaciatur.

De inventione inter Doctores.

1. *Consid.* Quomodo Christus Dominus ipsa sapientia æterna, in contemptibili illa pueri ætacula, delitescens, magna cum humilitate, modestia, ac sapientia, in medio Doctorum, responsis ac interrogationibus aptissimis admirationem moveat.

2. *Consid.* Quomodo idem Dominus post triduum in templo, à parentibus mœrore oppressis, ac cum iisdem summa humilitate atque obedientia descendit in Nazareth.

Applicatio. Si nunc in SS. Eucharistia dignatur ingredi in corda fidelium, tanquam magister magistrorum, & Doctor Doctorum :: docens legem perfectionis eum summa admiratione audientium verba, quæ internè illis loquitur: & qui illum ibi cum lachrymis quæserit, inveniet eum, secumque deducet domum, ut habeat comitem suæ peregrinationis in hac misera

vita.

R 7

VI. DIE

DIE

VI. DIE SABBATHO.

De Baptismo Christi.

1. *Consid.* Quomodo *Agnus Dei*.
Joan. 1. purissimus venerit ad Joannem
humanitate tectus, tanquam peccator
aqua perfusus sit.

2. *Consid.* Quomodo cœli statim a-
perti sint, & Spiritus S. in columbæ
specie descendente, vox Patris audita
est. Matth. 3. *Hic est filius meus dilectus,*
in quo mihi bene complacui.

Applicatio. Non aliter nunc in Missa
Christo speciebus panis ac vini tecto,
atque ad nos descendente, aperiuntur
cœli, ut dona cœlestia in nos effundan-
tur, ac pater cœlestis, illustrationis suæ
voce testatur, hunc esse filium unigeni-
tum, propter quem alii adoptivi dili-
guntur.

PRO TRIBUS SEPTAMANIS
à Septuagesima ad Quinquage-
simam.

Poterunt hoc tempore considerari 7.
convivia Christi, quibus repræsen-
tantur

tantur ea, quæ in hoc cœlesti convivio
peraguntur.

I. DIE DOMINICO.

De nuptiis in Cana Galilee.

1. *Consid.* Quomodo Christus invi-
tatus ad nuptias, ab hominibus tenuio-
ribus venire non recusaverit, ut illis
bene faceret.

2. *Consid.* Quomodo vino deficien-
te, jusserit hydrias 6 impleri aqua,
quam ipse in vinum valde præstans con-
vertit, ut defectum quo laborabant
convivæ suppleret, & ipsis aliquid læ-
tiæ conferret.

Applicatio. Simile quid in hoc cœlesti
spiritualium nuptiarum convivio geri-
tur, in quo Sacerdos infundit in calicem
vinum aqua mistum, quod ipse Domi-
nus, unâ cum Sacerdote convertit in
suum sanguinem pretiosissimum, ut hac
ratione, fidelibus indulgeat, eosque
confortet, ac ferventis amoris
vinoinebriet.

II. DIE

II. DIE LUNÆ.

De convivio apud Pharisei Principem.

1. *Consid.* Quomodo Christus à Principe quodam Phariseorum invitatus, præclara tradiderit convivis humilitatis documenta, adeo ut unus ex illis diceret, Luc. 14. *Beatus qui manducabit panem in regno Domini.*

2. *Consid.* Quomodo Christus (ut huic respondeat) affert parabolam hominis, qui multos invitavit ad nuptias, sed iis sese excusantibus (1. ob villam, 2. iuga bouum, 3. uxorem ductam) alios invitavit, & iis qui se excusarant, minatus est eos non gustaturos.

Applicatio. Significat beatum esse, qui hunc panem S. Eucharistiæ in Ecclesia militante comedit; quia aliter comedit in triumphante: caveant tamen alii qui invitantur, ne se excusent, quia alii humiles (ipsis exclusis) admittentur, neque alii deerunt in domo.

D. N. I.

III. DIE

III. DIE MARTIS.

De convivio S. Matthæi, Luc. 5.
Matth. 9.

1. *Consid.* Quomodo Christus post conversionem S. Matthæi, ascenderit in convivio cum aliis publicanis, & quamvis Pharisei murmurant, non tamen abstinuit ut peccatores converteret.

2. *Consid.* Ad murmurationem Pharisæorum de conversatione cum peccatoribus reprimenda, adducit exemplum filii prodigi, cui converso pater occidit vitulum sanguinatum, & fecit convivium.

Applicatio. SS. Patres per vitulum sanguinatum intelligunt carnem Christi, quæ in hoc sacramento datur etiam peccatoribus, sed iis qui pœnitentiam de peccatis egerunt, quare pius pater non dedignatur cum iis comedere, & proprium ferculum communicare, scilicet seipsum.

IV. DIE

IV. DIE MERCURII.

De convivio Zachari.

1. *Confid.* Quanto desiderio operaretur Zachæus Christum videre, ut præcurreret, ascenderet in urbem sycomorum. Hinc Christus ei descendere jussu denunciavit, sed eo die apud ipsum velle manere.

2. *Confid.* Quod magna fuerit facta in tota illa domo mutatio, ad eum ut Christus eam prævidens dixerit: Matth. 19. *Hodie salus huic domui facta est.*

Applicatio. Ut peccator (qui extra se ambulat per res hujus mundi dispersus) intelligat per pœnitentiam ad seipsum redire, statim enim Deus core ejus ingreditur, & in hoc SS. Sacramento integram præbebit sanitatem.

V. DIE JOVIS.

De convivio 5. Panum, pro multitudine.

1. *Confid.* Hujus simplicis plebeculæ pietatem ac devotionem ut Christum sequeretur etiam in solitudinem, neglecto cibo, &c.

2. *Con-*

PRO DIVERS. TEMP: 483

1. *Consid.* Quomodo Christus hujus populi misertus curam suscepit, dans ei nunc 5. nunc 7. panes & multum superfuit.

Applicatio. Significatur hoc Sacramentum in quo 7. continentur ad salutem nostram pertinentia, Christi corpus, 2. sanguis, 3. anima, 4. divinitas, 5. dona gratiarum, 6. virtutum ejus, 7. meritorum ac satisfactionum thesaurus: & postquam desideria omnium communicantium explevit, adhuc quod superest est infinitum ut alios infinitos (si adessent) posset satiare.

VI. DIE VENERIS.

De convivio Simonis leprosi.

1. *Consid.* Quomodo Christus tanquam benignissimus medicus non dedignatur mensæ assidere, & manducare eum Simone, qui fuerat antea leprosus; nunc erat sanus: vel cum Lazaro, qui antea quatruiduanus fuerat, & fœtidus: sed à Christo suscitatus.

2. *Consid.* Quomodo huic convivio intervenerit Magdalena (à 7. demoniis per

per Christum liberata) ut lacrymis rigaret pedes ejus, crinibus tergeret, & unguentum pretiosissimum super ipsius recumbentis caput effunderet.

Applicatio. Non aliter modo in hoc sancto convivio agit, dum eos, qui antea peccatores fuerunt, sed modo sese emendaverunt, ac vita gratiæ vivunt libenter admittit. Delectatur etiam, si in hoc convivio, pretioso devotionis unguento ungetur, quando omnia nostra in ejus obsequium offeremus.

VII. DIE SABBATHO.

De convivio ultima coena.

1. *Confid.* Quomodo Christus una cum Discipulis, comederit initio agnum paschalem veteris legis igni assum, cum lactucis agrestibus, aliisque caeremoniis olim à Deo præscriptis.

2. *Confid.* Quomodo idem Dominus comederit alium agnum non jam typicum (qualis fuit,) sed agnum Dei verum) corpus scil. ac sanguinem suum, sub speciebus panis & vini) assum jam non igne externo, sed igne purissimæ charitatis.

Appli-

Applicatio. His verò actionibus, Christus nobis significat, optare se, ut qui communicaturi sunt, prius eum comedant spiritualiter, considerantes, eum fuisse assum igne suorum tormentorum & cruciatuum; gustasse etiam amaritudinem suarum afflictionum. Ideoque in ipsa institutione hujus Sacramenti dixit: *Hac quotiescunque feceritis, in mei memoriam facietis:* Deinde idem Dominus sacramentaliter (post talem præparationem) sumendus est, ut participes fiamus dulcissimorum redemptionis nostræ fructuum, qui dignè cum sumentibus concedi solent.

MEDITATIONES SEPTEM
pro tempore Quadragesimæ.

Quoniam hoc Sacramentum (ut paulò ante dictum) est memoriale passionis: ideò singulariter hoc ipsum in Quadragesimæ tempore quo Ecclesia passionem Domini recolit, celebra-

SUM.

I. DIE

I. DIE DOMINICO.

De mysteriis in horto factis.

1. *Consid.* Quâ tristitiâ affectus sit propter peccata hominum & singulariter propter peccata quæ homines coram hoc Sacramento commissuri erant: quales sunt injuriæ, quibus illud afficiunt, & parvus fructus, quem inde capiunt.

2. *Consid.* Quomodo in agonia positus, sudarit guttas sanguinis, ut scilicet in sudore vultus sui, promereretur nobis panem cœlestem, quem sumere deberemus vescentes ejus carne, cui sanguis conjunctus est, licet sub speciebus & accidentibus externis delitescant.

3. *Consid.* Quomodo inde surgens, obviam fuerit turbæ venienti ad comprehendendum, ac S. Petrum impedire volentem reprehenderit, dicens: *Calicem quem dedit mihi Pater non vis ut bibam?* Joan. 18. Quo facto nos docuit, quâ placritate ad hoc SS. Sacramentum accedendum sit, neque permittendum, ut à quoquam impediamur, vel à calice passionis (si quando illum nobis Deus obrulerit) neque à SS. Eucharistia sumenda,

menda, si eam Deus nobis inspiraverit
dicendo cum Propheta, Psalm. 115. *Ca-*
licem salutaris accipiam, & nomen Domini
invocabo.

III. DIE LUNÆ.

De gestis in domo Caiphe.

1. *Consid.* Christus Caiphæ roganti,
an esset filius Dei benedicti, respondit,
Ego sum, &c. ne videntes eum tam abje-
ctum responso non crederent, adjecit:
Matth. 26. *Videbitis filium hominis seden-*
tem à dextris virtutis Dei, & venientem in
nubibus caeli.

Applicatio. Hoc spiritu tibi firmiter
credendum est, eundem Dei filium (quî
sedet ad dexteram Patris, Judexque ali-
quando venturus est, in hoc SS. Sacra-
mento contineri, licet accidentibus pa-
nis & vini, in speciem abjectis, velatum,
ut reverentiam tantæ majestatis debi-
tam exhibeas, cum eo amore, quem
tanta humilitas exigit.

2. *Consid.* Quomodo hostes, hoc
responso audito, *velaverint faciem ejus,*
in eam conspuerint, &c. quæ omnia, stu-
penda cum patientia pertulit, *Appli-*

Applicatio. In his enim significantur peccata indignè communicantium. *Ve-* lant oculos, qui accedunt fide mortua, non advertentes, se à Deo videri, aut ibi præsentem esse, *conspiciunt* eum, qui cum sint lascivi, voratores, garruli, accedunt tamen ad communionem. *Ca-* pillos vellunt, tumultuosi, scandalosi, qui fraternam unionem lædunt. *Faciem* cedunt mundani ambiriosi, qui leges mundi plaris faciunt quam Dei ipsius hæc à malis tolerat in gratiam electorum, qui cum cum reverentia suscipiunt.

3. *Consid.* Quomodo Christus tota illa nocte derentus ac ligatus ibi fuerit; nec seipsum solvit, quamvis facillimè si voluisset potuerit. Sic nunc manet in sacrario Ecclesiæ solus; expectans ut fideles accedant, perituri necessitatum remedia.

III. DIE MARTIS.

De gestis apud Herodem.

1. *Consid.* Quomodo Herodes ex curiositate desideravit videre Jesum, ut

ANNA-

miraculum fieret, quod Christus noluit. Similis est qui ad SS. communionem accedit, spiritu curioso gustandi favores, quos Christus electis suis largitur: sed talis indignus est.

2. *Consid.* Quomodo Herodes cum suis eum spreverit, & veste alia induerit, ad contemptum. Sic Dominus vestem gloriæ exuens, regit se veste accidentium. At quamvis ideò ab infidelibus & impiis condemnatur, tamen à piis, pro amore & sapientia amatur.

3. *Consid.* Christus veste illa indutus, per plateas Hierusalem ambulavit, tanquam stultus, &c. irrisus ab aliis, qui ante paucos dies vestes suas, ejus a sinæ substraverant. In præmium hujus contemptus defertur nunc manna cum pompa per plateas Ecclesiæ cum hymnis & canticis.

IV. DIE MERCVRII.

De gestis in Prætorio.

1: *Consid.* Quomodo Christus ab Herode rediens minoris fuerit æstimatus, quam Barrabas.

S

Appli-

Applicatio. In hanc horam idem in SS Sacramento sustinet, cum multi pluris faciunt panem mendacii & voluptatis, item delicias ac honores mundi quam panem vitæ qui hic datur, sicut olim Israelitæ in deserto, manus contemnentes suspirabant allia, cæpas, &c.

2. *Confid.* Quomodo sacratissimum ejus corpus dirissimè flagellatum fuerit, ut pretiosissimum sanguinem undequaque effunderet, eundem tamen totum in hoc Sacramento posuit sub speciebus panis triticei, qui cribratur, molitur, pinxitur, & ad ignem coquitur, ut nostrum fiat alimentum. Sicque docet exercitiæ patientiæ, apta esse media ad magnam spiritualem voluptatem ex hoc Sacramento capiendam.

3. *Confid.* Quomodo summa cum ignominia coronatus, & irrisus fuerit à militibus, & insuper à Pilato, toti populo ostensus, cum diceret: *Ecce Homo.* Sed multò magis adhuc à populo contemptus. Hunc in modum ostenditur nobis quotidie Christus in sacra communione, cum dicitur *Agnus Dei,* quamvis enim videatur esse panis, tamen est verus homo, *Immo Agnus Dei, qui tollit peccata mundi.*

V. DIE

De Bajulatione Crucis.

1. *Consid.* Quomodo Christus usque ad montem Calvariae ductus fuerit, ibique cruci affixus sacratissimum sanguinem copiosè effuderit per vulnera manuum & pedum. In hujus rei memoriam quotidie in Missa elevatur sacra hostia, & calix, in quibus est idem corpus & sanguis ejusdem Domini nostri, cum signis vulnerum, per quæ tum fluxit, ut omnes intelligant. *Primò*, se, si hunc Dominum ita elevatum, vivâ fide aspiciant, sanandos esse à spiritualibus vulneribus, si modò veniam pro illis flagitarint. *Secundò*, sciant etiam finem ac scopum sacrae communionis esse, ut vires recipiant ad tolerandam crucem atque in eadem mundo, ac proprio amorî moriendum instar *viduae illius*, 3. Reg. 7. quæ duo ligna colligebat, ut panem faceret pro se & filio, ac moreretur. Sic nos, mysteria crucis Christi considerantes, condiemus panem cœlestem, quo sumpto, moriemur mundo ac Deo vivemus.

em ia
multi
& vo-
mundi
sicut
is con-
as, &c.
timum
fuerit,
dequa-
torum
ciebus
olitur,
ut no-
docet
edia ad
em ex
a cum
fuerit à
otipo-
e Homo.
lo con-
enditur
a com-
quam-
men est
qui tollit
V. DIE

2 *Consid.* Quomodo CHRISTO ad montem perducto, *dederint*, secundum Prophetam, *Felin escam, & in siti potaverint cum aceto*. Ipse verò nunc dat nobis carnem suam in cibum, & S. sanguinem suum in potum cum summa dulcedine, quem ipse magna amaritudine comparavit.

VI. DIE VENERIS.

De mysteriis in cruce factis.

Consid. Quæ signa facta sint cum Dominus in cruce penderet. Hæc enim innuunt dispositiones, quibus ad S. Communionem fit accedendum. *Terra motus*, est amor Dei, *scissio petrarum* est contritio, qua cor conteritur, *sepulchrorum apertio*, est sacra confessio, *scissio veli*, est penetratio arcanorum Christi. *Verba septem*, quæ in cruce locutus est, significant fructus ex sacra communione hauriendos, 1. orare pro persequentibus, 2. benefacere indigentibus & petentibus, 3. curam gerere personarum & rerum, quæ nobis aliqua ratione incumbunt, 4. sitire justam gloriam Dei, & frequentem communionem, 5. opera Dei

Dei ad finem usque perducere quanta fieri potest perfectione, 6. recurrere ad Deum in nostris angustiis, 7. Spiritum nostrum, nostraque omnia ei fidenter committere neque ex cruce descendere usque ad mortem, etiamsi, ut eam deseramus, urgeant adversarii, qui nos tentant.

VII. DIE SABBATHO.

De sepultura Christi.

Consid. Quomodo Christi corpus unctum fuerit magna copia myrrhæ & aloes, involutum syndone munda, ac positum in sepulchro lapideo, in quonondum quisquam positus fuerat, advoluto etiam ac signato ingenti lapide ad ostium monumenti. Quibus significatur ratio perfectè communicandi, 1. offerendo Deo multas mortificationes, easque valdè perfectas, 2. intuendo vestem puram magnæ perfectionis, aptam novo homini, 3. præparando in anima interius monumentum sive sepulchrum, i. e. cor renovatum benè firmatum instar lapidis, in quo ipse Dominus requiescat, illudque post sacram

ro ad
ndum
otave-
nobis
inimem
edine,
ompa-

n De-
im in-
Com-
ra mo-
t con-
brorum
eli, est
Verba
ignifi-
e hau-
tibus,
renti-
& re-
ncum-
dei, &
opera
Dei

communione obfignando & magnam
 fenfuum custodiam adhibendo, ut SS.
 cogitationibus, ferventibus affectibus,
 ac petitionibus tali hospite in cor suum
 fufcepto, feorfim perfruatur.

C A P U T V I I I .

A P A S C H A T E A D P E N T E -
 c o f t e n .

C O N S I D E R A R I P O S S U N T m y s t e r i a , q u æ
 e o t e m p o r e e v e n e r u n t , q u æ q u e a b
 E c c l e f i a , r u m f e r è c e l e b r a n t u r , & q u æ
 a d S S . E u c h a r i f t i æ c o m m u n i o n e m a p -
 p l i c a n d æ e r u n t .

I . D O M I N I C A .

De descensu ad limbum.

Confid. Quomodo sanctissima Christi
 Domini anima visitaverit justos, qui
 erant in limbo, eosque consolata fuerit,
 claram sui visionem eis communicans,
 & ex obscuro carcere, in quo teneban-
 tur

tur; educens: ita etiam eadem visitat
 communicantes, eos consolatur, & ex
 tenebris quibus tenentur, educit, ac be-
 nignæ jucundæque contemplationis
 dono eos illustrat.

II. DIE LUNÆ.

De resurrectione gloriosâ.

Confid. Quod resurrexerit gloriosus,
 uniens animam corpori mortuo, quod
 erat in sepulchro, tribuens ei *quatuor*
gloria dotes: & ita nunc cum tota sua glo-
 ria ingreditur animam cui unitur, eam-
 que vivificat & fervorem impertit,
 communicans ei cœlestes suas proprie-
 rates: ut cum ipso resuscitata in vitæ no-
 vitate ambulet. Reddit illam quasi im-
 passibilem, ob patientiam in adversis,
 quasi incorruptibilem & immortalem,
 ob præsertionem à gravioribus cul-
 pis, claram & splendentem, ob splendo-
 rem operum bonorum, agilem & prom-
 ptam, ad præcepta & consilia divina im-
 plenda & amplectenda, subtilem deni-
 que, & ita spiritualement, ut exuat se ab
 omnibus rebus terrenis.

nam
 t SS.
 bus,
 uum

TE

que
 ab
 & que
 m ap

Christi
 , qui
 uerit,
 icans,
 eban-
 turs

III. DIE MARTIS.

De apparitionibus.

Considerandæ varix ejus apparitiones, diversis vicibus, variisque figuris discipulis suis factæ, loquendo cum eis, Act. 1. *de regno Dei*: magna que arcana eis aperiendo, *vulnera* sua tangenda offerendo, & magnos alios favores eis exhibendo, & magna auxilia promittendo: nunc hoc, nunc illo modo. Ita etiam in *sacra Communione* manifestat se spiritualiter justis, mille modis: cum quibus magnam contrahit familiaritatem, & blandissimè loquitur.

MONITIO.

Possent quoque ex variis Christi apparitionibus eligi 7. pro 7. Hebdomadæ diebus, quales esse possunt.

1. Beatissimæ Virgini Mariæ factæ.
2. Mariæ Magdalensæ, ejusque sociabus.
3. S. Petro Apostolorum Principi ob peccatum dolens.
4. Duobus discipulis euntibus in Emmaus.
5. Omni-

5. Omnibus Discipulis in cœnaculo congregatis.

6. Facta iis, qui piscabantur, ad mare Tiberiadis.

7. Facta omnibus, in ipso festo Ascensionis. Pro quibus materia sumi poterit, 5. parte medit. applicando ad hoc Sacramentum, quod difficile non erit, quare in plerisque vel sumebat cum eis cibum, frangebat panem aut partem piscis assi, vel favum mellis quæ erant hujus convivii cœlestis figuræ, in quibus res significata nobis datur.

IV. DIE MERCURII.

De gloriosa Ascensione.

Consid. Quod suo tempore ascendens in cœlum, unde venerat captivam ducat captivitatem, & corda discipulorum. Et ibi sederat ad dexteram Patris, agens nostrum advocatum. Et ita nunc descendit de cœlo ad sacramentum & ingreditur cor communicantis; & postea ascendit in cœlum captivam ducens ejus animam, amoris compedibus; ut *conversatorem* suam habeat in cœlis, ubi ipse est,

§ §

&

& ipsa præsens sit Ipe, quod suo tempore
cum eodem ascendet, & cum eo sedebit
in alia sede gloriæ.

V. DIE JOVIS.

De cœlesti gloriâ.

Consid. Quemadmodum ipse Christus
verus Deus & homo, est in cœlo empy-
reo, magnum præsentia sua honorem
adferens cœlesti beatorum civitati: nam
ipse est sol eos illuminans, fons aquæ
vivæ eos recreans, alimentum, quo illos
alit, suæque divinitatis & humanitatis
visione satiat, ita ut in ipso solo habeant
beati omnia bona, quæ ad æternam
suam requiem optare possunt. Eodem
modo voluit ipse idem Dominus assiste-
re Ecclesiæ suæ, latens tamen *in hoc sa-*
cratissimo Sacramento, nos ipso hono-
rans, & omnibus bonis replens. Nam ut
S. Ambrosius dicit lib. 3. de virginitate,

*Christus, nobis omnia est: nostra sapientia,
justitia, sanctitas & redemptio
nostra.*

VI. DIE

VI. DIE VENERIS.

De Spiritu Sancto.

Misit præterea Spiritum S. è cælo in suos discipulos, qui donis & gratiis suis eos replevit, & in alios viros mutavit, *igneas linguas* eis dedit ad loquendum, & prædicandam ejus legem magno spiritus fervore. Et nunc vult idem ipse Dominus etiam è cælo venire ad Sacramentum, & inde nobis Spiritum sanctum communicare, gratiis suis replere, & amoris sui igne inflammare: ut de eo sentiamus, & cum eo loquamur ut par est, ad nostram majorem perfectionem, & aliorum bonum. Quare in hoc sacramento venit ille Dominus, qui est flos Jesse, Isa. 11. *In quo requievit Spiritus Dei, cum septem spiritibus, quos Isaias appellat, cap. 11. 2. Spiritum sapientia & intellectus, spiritum consilii & fortitudinis, spiritum scientia & pietatis & spiritum timoris Domini.* Est quoque Zach. 3. 9. *Lapis super quem sunt septem oculi,* Apocal. 5. 9. *Qui sunt septem spiritus Dei missi in omnem terram.* Et ingrediens in communicantem dignè tribuit ei septem hos spiritus val-

dè copiosè : *timorem filialem*, quo ipsum
 revereatur, & ab omni recedat malo:
fortitudinem, qua res magnas obsequii
 ejus aggrediatur: *pietatem*, qua ad res di-
 vini cultus benè fit affectus: *consilium*,
 ne in rebus agendis aberret: *scientiam*, ad
 opera dei ejusque beneficia agnoscenda,
intellectum, ad fidei mysteria penetranda:
sapientiam, denique ad sentiendum & vo-
 luptatem capiendam in excelsis rebus
 divinitatis.

VII. DIE SABBATHI.

De inspiratione Spiritus Sancti.

Consid. Quomodo Spiritus S. statim
 cœperit inspirare fidelibus frequentem
 hujus Sacramenti usum: de quibus san-
 ctus Lucas Actuum 2. 24. ait: *Erant per-*
severantes in doctrina Apostolorum, & ora-
tionibus & communicatione fractionis panis,
 qui erat Eucharistia. Nam Spiritus S.
 proprium est, justos his *tribus cibis* spiri-
 tualiter alere *concionibus* scilicet audien-
 dis, *orationibus* fundendis, & hujus divini
panis communicatione. Quos hoc ordine
 collocat quia Dei verbum audire, di-
 sponit

sponit

sponit ad orationem piè fundendam,
oratio ad communionem, quæ præci-
pius est cibus.

C A P U T IX.

A P E N T E C O S T E

usque ad

A D V E N T U M.

CONSIDERARI POSSUNT MYSTERIA DIVI-
nitatis, ejusq; perfectionum, ac be-
neficiorum, quæ mundo contulit, quæ
possunt in singulos hebdomadæ dies dis-
tribui.

I. DOMINICA.

De mysterio SS. Trinitatis.

Consid. Quod scilicet tres personæ di-
vinæ propter unitatem in essentia, sint
in SS. Sacramento, comitantes corpus &
sanguinem Jesu Christi Domini nostri,
pater itaque æternus ibi est, generans
filium suum, eique communicans suam-

met divinitatem, summè gaudens quod
 talem habeat filium, & quod ille sit cum
 humanitate unitus, sub speciebus panis
 & vini: quia ipse misit illum in mun-
 dum, ut noster esset redemptor, & nunc
 eundem mittit, ut nostrum sit alimen-
 tum: quod ab ipso nobis dari petimus,
 dicentes: *Pater noster qui es in cœlis; Panem
 nostrum quotidianum da nobis hodie.* Filius
 ipse Dei cum summa voluptate in ipso
 est *Sacramento*, accipiens esse à suo patre:
 & uterque mutuo se amore infinito
 amantes: producunt Spiritum sanctum,
 & ibi est cum sua humanitate conjun-
 ctus venitq; cum eo, ut nos sibi per amo-
 rem conjungat ponens nobis tanquam
 exemplar, unionem, quam cum suo pa-
 tre habet: ut ipsemet Christus Dominus
 loquens, cum patre suo affirmavit, di-
 cens, Joan. 17. *Ego claritatem, quam dedisti
 mihi, dedi eis: ut sint unum sicut & nos unum
 sumus.* Spiritus si in eodem Sacramento
 est, accipiens esse à Patre & Filio cum
 summo gaudio: quod sit unus & idem
 Deus cum illis: & cupit seipsum nobis
 communicare in hoc Sacramento: ut fa-
 ciat nos unum secum per charitatem,
 quam effundit in corda nostra, Et sic im-
 pletur

pletur, quod Salvator noster dixit:
 Joan. 14. 23. *Si quis diligit me, sermonem
 meum servabit & pater meus diliget eum, &
 ad eum veniemus, & mansionem apud eum
 faciemus.*

II. DIE LUNÆ.

De divinis perfectionibus.

Consideratio erit septem divinarum
 perfectionum, quæ in hoc mysterio elu-
 cent infinitæ scilicet *sapientia* Dei, qua
 talem convivii formam adinvenit, ut
 conjungeret res adeò distantes, & modo
 illo, adeò prodigioso, ut nobis indulge-
 ret; *immensitatis*, quam manifestat in eo,
 quod quemadmodum Deus est in omni
 loco, ita qua homo est, vult esse in cælo,
 & in terra, & in locis innumeris: ut pos-
 sit ubique esse venerationi, & cum re-
 verentia sumi: *omnipotentia*, qua stupen-
 da adeò edit prædigia convertens sub-
 stantiam panis in corpus suum, retentis
 interim accidentibus panis, quibus se-
 tegat, & occultet, idque facit in uno
 momento, & simul in plurimis locis: in-
 finitæ *charitatis*, qua nos adeò diligit, ut
 velit

velit unum fieri nobiscum, sicut cibus cum comedente. Quamvis non nos eum mutemus in nos, sed nos mutemur in eum: ut ejus gloriæ participes efficiamur: immensæ *misericiordiæ*: qua indutus, ipsemet in persona venit, ad reparandas nostras misérias, & pascendos esurientes potumque præbendum sitientibus, cibo & potu adeò pretiosis: summæ *perseverantiæ* hæc omnia præstans, & toties repetens usque ad finem mundi assistens inter suos Ecclesiæ suæ, ut etiam nunc ostendat, *se in finem diligere* Joan. 13. eoque velit in regnum suum se eum deducere.

III. DIE MARTIS.

De beneficiis naturalibus.

Consideratio erit de beneficiis naturalibus, creatione, conservatione, & providentia erga homines. Non enim contentus, quod nos ex nihilo creavit: & semper nos in esse quod dedit conservet; peculiarem gubernationem & providentiam uniuscujusque gerit, subveniens cuique prout opus habet, manum-
que

que suam aperiens ad eos benedictionibus suis replendos, tribuens alimenta necessaria corpori, cum mille ciborum differentiis & varietatibus. Sed cum id totum modicum reputaret voluit suavissimam suam providentiam ostendere prospiciens nobis de cibo alio cœlesti multo pretiosiori, quam fuerit manna. Accipiens enim naturalem cibum panis & vini: illum in corpus & sanguinem suum transsubstanciavit: ut sub speciebus rerum naturalium ingrederetur in nos, quod est Dei supremum. *Quid enim ait Zacharias Propheta, cap. 9. 17. bonum eius est, & quid pulchrum eius, nisi frumentum electorum, & vinum germinans virgines?*

IV. DIE MERCURII.

De beneficiis supernaturalibus nostræ redemptionis.

Consideratio erit beneficiorum supernaturalium nostræ redemptionis: cum filius Dei factus est homo, & in hoc visibili mundo fecit erga homines omnia officia, quæ illi poterunt in suum commodum optare. Ostendit enim amabili-

lem

lem suam prudentiam erga eos, nam, ut magister, eos docuit doctrinam cœlestem; ut medicus, eorum curabat morbos, pastor & protector eosdem regebat, & in suis periculis protegebat. Benefactor omnium universalis: ac denique fuit eorum redemptor, effundens suum sanguinem, & crucis mortem subiens. Et quoniam pauci homines frui potuerunt ejus præsentia in carne mortali, modum illum adinvenit, ut in hoc Sacramento remaneret, & cuique eadem conferret beneficia, & faceret participes bonorum, quæ talia officia exercendo largitur.

V. DIE JOVIS.

De eisdem.

Consideratio erit beneficiorum supernaturalium, quæ sunt mediæ nostræ salutis: & continentur in vocatione, justificatione, augmento gratiæ, & charitatis, omniumque virtutum: ac donis Spiritus sancti, & perseverantia usque ad finem vitæ: quæ Dominus noster communicat cœlestibus suis inspirationibus

nibus, & sacramentis, quæ constituit, & nobis reliquit. Inter quæ tamen magis eminet EUCHARISTIA: in qua non contentus, quod sua nobis dona largiatur, seipsum etiam nobis tradit, & ipsemet per ipsum venit, ut propriâ suâ manu ea nobis det, & inde in ipsa Missa mittit inspirationes sanctas, quibus vocat, justificat, & ferventiores reddit adstantes, & frequenti communione gratiam suam auget, & perseverantiam in ea tribuit: ipse enim dixit Joan. 6. 55. *Qui manducat me, non morietur, sed vivet in æternum.*

VI. DIE VENERIS.

De sacrificio Missæ & valore.

Consid. Quod sacrificium sit fons duorum præstantissimorum beneficiorum. Est enim infinitus thesaurus, ex quo pretium accipimus, ad solvenda peccatorum nostrorum debita, immò etiam cognatorum nostrorum & amicorum viventium ac defunctorum: estque titulus & jus amplitudinis infinitæ ad impetranda omnia naturalia & supernaturalia bona quæ desiderare possumus, & petere

perere à Domino nostro, inutilitatem & commòdum nostrum, ac proximorum. Ex quo fit, ut miraculis quæ Salvator noster, dum viveret in hoc mundo, edidit erga infirmos & indigentes, eadem etiam in hoc Sacramento ediderit, accipientibus illud viris sanctis, tanquam medium ad ea impetranda: ad dandam scilicet infirmis sanitatem, eji-ciendos dæmones, hostes superandos, & insignia alia miracula.

VI. DIE SABBATHO.

De beneficio cœlestis gloria.

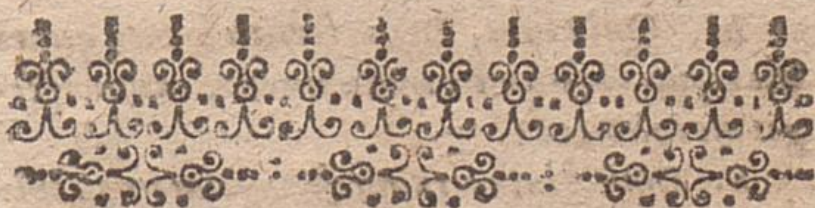
Consid. Beneficium gloriæ cœlestis quæ est æternus & immutabilis status, ab omnibus malis, quæ timeri alias possunt; expeditus, plenus verò omnibus bonis, quæ desiderari possunt, propter visionem & possessionem Dei, cujus pignus est sanctissimum hoc Sacramentum, adeò certum & securum: ut ipse Salvator dixerit, Joan. 9. 55. *Qui manducat meam carnem, habet vitam æternam.* Quare si Deus oculos mihi aperiret, tantumque lumen largiretur, ut videre

dere possem totum quod ibi later, statim essem beatus, sicut qui jam sunt in paradyso. Et quemadmodum ait S. Johannes, Apoc. 12. 2. *Quod è sede Dei & Agni procedebat fluvius aqua viva, irrigans caelestem civitatem Jerusalem (& ex utraque parte fluminis erant plurimæ arbores vite, per menses singulos reddentes fructum suum:)* & significant ipsos beatos, quorum gaudia sunt semper recentia & perpetua, propter visionem beatificam, quæ fluminis instar procedit à divinitate, & humanitate Salvatoris ita dicere licebit, in divino hoc Sacramento esse thronum & sedem Dei & Agni, qui est Deus & homo, à quo fluit fluvius gratiæ, ac caelestium deliciarum: cujus virtute justis conservant bonorum operum fervorem ad similitudinem beatorum. Cùm igitur Christus verè sit arbor vite, in se mutans comedentem ipsum: non mirum quod ipsi comedentes etiam vocentur arbores vite, excita igitur in te fidem Christi Domini in hoc Sacramento presentis, cupiens uniri ei per ferventem amorem. Sic enim habebis hic inchoatam tuam beatitudinem, suspirans ad æternam & plenam consequendam, ac
 dicens

430 ALIÆ MED. PRO DIVERS. TEMP:
dicens cum Angelico Doctore sancto
Thoma:

*Jesu quem velatum nunc
aspicio,
Quando fiet istud, quod
tam sitio?
Ut te revelata cernens
facie,
Visurus sim beatus in glo-
ria?*

ORDO

ORDO MISSÆ.

Sacerdos paratus cum ingredi-
tur ad Altare, facta illi debita
reverentia, signat se signo cru-
cis à fronte ad pectus, & clara
voce dicit: *In nomine Patris, & Filii, &
Spiritus sancti, Amen.* Deinde junctis
manibus ante pectus incipit Antipho-
nam, *Introibo ad Altare Dei, Minist. Resp.
Ad Deum qui latificat juventutem meam.*
Postea alternatim cum Ministris dicit
sequentem Psalmum.

Psalm. 42.

*S. Judica me Deus, & discerne causam
meam de gente non sancta: ab homine iniquo &
dolofo erue me.*

M. Quia

M. Quia tu es, Deus, fortitudo mea quare
me repulisti & quare tristis incedo, dum affli-
git me inimicus?

S. Emitte lucem tuam & veritatem tuam:
ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in mon-
tem sanctum tuum, & in tabernaculum tuum.

M. Et introibo ad Altare Dei, ad Deum
qui latificat iuventutem meam.

S. Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus
meus: quare tristis es anima mea, & quare
conturbas me?

M. Spera in Deo, quoniam adhuc confite-
bor illi salutare vultus mei, & Deus meus.

S. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui
Sancto.

M. Sicut erat in principio, & nunc & sem-
per & in secula seculorum, Amen.

S. Repetit Antiphonam. Introibo ad
Altare Dei.

Resp. Ad Deum qui latificat iuventutem
meam.

Signat se dicens: Verb. *Adjutorium no-
strum in nomine Domini.*

Resp. Qui fecit caelum & terram.

Deinde junctis manibus profunde in-
clinatus facit confessionem.

In Missis defunctorum, & in Missis
de tempore à Dominica Passionis usque
ad

ad Sabbathum sanctum exclusivè, omit-
titur Psalmus. *Judica me Deus cum Gloria*
Patris, & repetitione Antiphonæ: sed
dicto, *in nomine Patris. Introibo, & Adju-*
sorium, fit confessio ut sequitur.

Confiteor Deo omnipotenti, B. V. Mariæ
semper Virgini, B. Michaeli Archangelo,
B. Joanni Baptista, sanctis Apostolis Petro &
Paulo, omnibus sanctis, & nobis, fratres, qui
peccavi nimis cogitatione, verbo & operes
Percutit sibi pectus ter, dicens: mea
culpa, mea culpa, mea maxima culpa, ideo
precor beatam Mariam semper virginem,
beatum Michaelem Archangelum beatum
Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Pe-
trum & Paulum, omnes sanctos, & vos,
fratres, orate pro me ad Dominum Deum no-
strum.

Minist. Resp. *Misereatur tui omni-*
potens Deus, & dimissis peccatis tuis, perducet
te ad vitam æternam. Sacerdos dicit,
Amen. Et erigit se deinde Ministri re-
perunt Confessionem, & ubi à Sacer-
dote dicebatur, vobis fratres, & vos fra-
tres, à Ministris dicitur, tibi, Pater, & te,
Pater.

Postea Sacerdos junctis manibus facie
absolutionem, dicens: *Misereatur vestri*
T
omni-

omnipotens Deus, & dimissis peccatis vestris, perducatur vos ad vitam aeternam, Respond. Amen. Signat se signo Crucis, dicens.

Indulgentiam, absolutionem & remissionem peccatorum nostrorum, tribuat nobis omnipotens & misericors Dominus.

Resp. Amen. Et inclinatus prosequitur.

Verf. Deus, tu conversus vivificabis nos.

Resp. Et plebs tua letabitur in te.

Verf. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

Resp. Et salutare tuum da nobis.

Verf. Domine, exaudi orationem meam.

Resp. Et clamor meus ad te veniat.

Verf. Dominus vobiscum.

Resp. Et cum spiritu tuo.

Et extendens ac jungens manus, clara voce dicit, Oremus, & ascendens ad Altare dicit secretò:

Aufer à nobis, quaesumus, Domine, iniquitates nostras: ut ad sancta sanctorum puris mereamur mentibus introire. Per Christum Dominum nostrum, Amen. Deinde manicus junctis super Altare inclinatus dicit:

Oramus te, Domine, per merita sancto-

rum tuorum, osculatur Altare in medio, quorum reliquia hic sunt, & omnium sanctorum: ut indulgere digneris omnia peccata mea, Amen. In Missa solemni, celebrans antequam legat introitum, benedicit incensum, dicens: *Ab illo benedicaris, in cuius honore cremaberis, Amen.* Et accepto thuribulo à diacono incensat Altare nihil dicens. Postea Diaconus recepto thuribulo à celebrante, incenset illum tantum. Deinde celebrans signans se signo crucis incipit introitum, quo finito junctis manibus alternatim cum ministris dicit:

Kyrie eleyson.

Kyrie eleison.

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Christe eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Kyrie eleison.

Kyrie eleison.

Postea in medio Altaris extendens & jungens manus, caputque aliquantulum inclinans, dicit, si dicendum est: *Gloria in excelsis Deo*, & prosequitur junctis manibus. Cum dicit: *Adoramus te,*

T 2

Gratias

Gratias agimus tibi, & Jesu Christo, & suscipe deprecationem, inclinat caput, & in fine dicens, cum sancto Spiritu, signat se à fronte ad pectus.

Et in terra pax hominibus, bonæ voluntatis.

Laudamus te.

Benedicimus te.

Adoramus te,

Glorificamus te.

Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam.

Domine Deus, rex cœlestis, Deus pater omnipotens.

Domine fili unigenite, Jesu Christe.

Domine Deus, Agnus Dei filius Patris.

Qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram.

Qui sedes ad dextram Patris, miserere nobis.

Quoniam tu solus sanctus.

Tu solus Dominus.

Tu solus altissimus, Jesu Christe.

Cum sancto Spiritu, in gloria Dei Patris,

Amen.

Si dicitur, Gloria in excelsis, etiam in Missis B. Mariæ, quando dicenda est; Deinde osculatur Altare in medio, & versus ad populum dicit: Vers.

Verf. *Dominus vobiscum.*

Resp. *Et cum spiritu tuo*, postea dicit: *Oremus*, & *Orationes*, unam aut plures, ut ordo officii postulat: sequitur *Epistola*, *Graduale*, *Tractus*, vel *Alleluja*, cum *versu* aut *sequentia*, ut tempus postulat. His finitis, si est *Missä solemnis*, *Diaconus* deponit librum *Evangeliorum* super medium *Altaris*, & celebrans benedicit incensum, ut *suprà*: deinde *Diaconus* genuflexus ante *Altare* manibus junctis dicit:

Munda cor meum & labia mea, omnipotens Deus, qui labia Isaie Propheta calcato mundaſti ignito: ita me tua grata miseratione dignare mundare, ut sanctum Evangelium tuum dignè valeam nunciare. Per Christum Dominum nostrum, Amen.

Postea accipit librum de *Altari*, & rursus genuflexus petit benedictionem à *Sacerdote*, dicens: *Jube Domine benedicere*, (non *Domine*,) quia in choro solus *Deus Dominus* appellatur, ceteri verò officiatores vel superiores, quicumque sint, pro benedictione, &c. appellati, *Domini* vocantur) *Sacerdos* respondet.

Dominus sit in corde tuo, & in labiis tuis,

ur dignè & competenter annunties Evangelium suum. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, Amen. Et accepta benedictione osculatur manum celebrantis; & cum aliis ministris, incenso & luminariibus, accedens ad locum Evangelii, stans junctis manibus dicit:

Vers. Dominus vobiscum.

Resp. Et cum spiritu tuo.

Et pronuncians, sequentia sancti Evangelii secundum N. sive initium: pollice dextræ manus signat librum in principio Evangelii, quod est lecturus, deinde seipsum in fronte, ore & pectore: & dum Ministri respondent, Gloria tibi Domine, incensat ter librum, postea prosequitur Evangelium junctis manibus. Quo finito, Subdiaconus defert librum Sacerdoti qui osculatur Evangelium dicens: Per Evangelica dicta, deleantur nostra delicta. Deinde sacerdos incensatur à Diacono, si verò sacerdos sine Diacono & Subdiacono celebrat delato libro ad aliud cornu Altaris, inclinatus in medio, junctis manibus dicit: Munda cor meum, ut supra & jube Domine benedicere. Non autem Domine, quia tunc Deum alloquitur: Dominus sit in corde meo, & in labiis meis,

meis,

meis, ut dignè & competenter annunciem
Evangelium suum, Amen. Deinde con-
versus ad librum iunctis manibus dicit:
Vers. Dominus vobiscum.

Resp. Et cum spiritu tuo.

Et pronuncians initium sive sequentia
sancti Evangelii, &c. signat librum & se
in fronte, ore, & pectore, & legit Eva-
gelium ut dictum est. Quo finito, re-
spondit Minister, *Laus tibi Christe*, & Sa-
cerdos osculatur Evangelium dicens:
Per Evangelica dicta. Ut supra. In Missis
Defunctorum dicitur *Munda cor meum*,
sed non petitur benedictio, non defe-
runtur luminaria nec celebrans oscula-
tur librum. Deinde ad medium Altaris
extendens, elevans & iungens manus,
dicit si dicendum est, *Credo in unum*
Deum & prosequitur iunctis manibus.
Cum dicit *Deum*: caput cruci inclinat
quod similiter facit, cum dicit, *Jesus*
Christum, & simul adoratur. Ad illa au-
tem verba, *Et incarnatus est*: genuflectit
usque dum dicatur: *Et homo factus est*. In
fine addit, & vitam venturi seculi signat
se signo Crucis à fronte ad pectus.

*Credo in unum Deum, Patrem omnipoten-
tem, factorem cæli & terra.*

Visibilem omnium & invisibilem.

Et in unum Dominum Jesum Christum,
filium Dei unigenitum,

Et ex Patre natum ante omnia secula, Deum
de Deo, lumen de lumine, Deum verum de
Deo vero,

Genitum non factum, consubstantialem Pa-
tri: per quem omnia facta sunt,

Qui propter nos homines, & propter nostram
salutem descendit de caelis.

Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex
Maria Virgine, ET HOMO FACTUS EST,
Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato,
passus & sepultus est.

Et resurrexit tertiâ die, secundum scriptu-
ras.

Et ascendit in caelum: sedet ad dexteram
Patris.

Et iterum venturus est cum gloria, iudicare
vivos & mortuos.

Cujus regni non erit finis.

Et in Spiritum sanctum, Dominum & vivifi-
cantem.

Qui ex Patre filioque procedit.

Qui cum Patre & Filio, simul adoratur, &
conglorificatur.

Qui locutus est per Prophetas.

Et in

Et in unam sanctam Catholicam & Apostolicam Ecclesiam.

Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum.

Et expecto resurrectionem mortuorum,

Et vitam venturi saeculi, Amen.

Deinde osculatur Altare, & versus ad populum dicit:

Vers. *Dominus vobiscum,*

Resp. *Et cum spiritu tuo.*

Postea dicit *Oremus*, & *offeritorium*, quo dicto si est Missa solemnis, Diaconus porrigit celebranti patenam cum hostia: si privata, Sacerdos ipse accipit patenam cum hostia, quam offerens, dicit:

Suscipe, sancte Pater omnipotens, aeternae Deus, hanc immaculatam hostiam, quam ego indignus famulus tuus offero tibi Deo meo vivo & vero pro innumerabilibus peccatis & offensionibus & negligentis meis, & pro omnibus circumstantibus, sed & pro omnibus fidelibus Christianis vivis atque defunctis: ut mihi & illis proficiat ad salutem in vitam aeternam, Amen.

Deinde faciens crucem cum eadem Patena, deponit hostiam super corporale. Diaconus ministrat vinum, Subdiaconus aquam in calice: vel si privata

est Missa utrumque infundit Sacerdos,
& aquam miscendam in Calice benedi-
cit ✠ dicens :

*Deus qui humana substantia dignitatem
mirabiliter condidisti , & mirabiliter refor-
mastis : da nobis per huius aqua & vini myste-
rium, ejus divinitatis esse consortes, qui hu-
manitatis nostra fieri dignatus est particeps ,
Jesus Christus filius tuus Dominus noster: qui
tecum vivit & regnat in unitate Spiritus
sancti Deus. Per omnia secula seculorum,
Amen.* In Missis pro defunctis dicitur
prædicta oratio: sed aqua non benedici-
tur. Postea accipit calicem, & offert, di-
cens:

*Offerimus tibi, Domine, Calicem salutaris
tuam deprecantes clementiam: ut in conspectu
divina majestatis tuae pro nostra & totius
mundi salute cum odore suavitatis ascendat,
Amen.* Deinde facit signum Crucis cum
calice, & illum ponit super corporale,
& palla cooperit tum junctis manibus
super Altare, aliquantulum inclinatus
dicit:

*In spiritu humilitatis, & in animo con-
trito suscipiamur à te, Domine: & sic fiat sa-
crificium nostrum in conspectu tuo hodie, ut
placeat tibi Domine Deus. Erectus expan-
dit*

dic

dic manus easque in altum porrectas
jungens elevatis ad cœlum oculis, &
statim demissis, dicit:

*Veni, sanctificator omnipotens, æterne Deus,
benedicet oblata, prosequendo & bene-
dic hoc sacrificium tuo sancto nomini prepa-
ratum. Postea, si solemniter celebrat
benedicit incensum, dicens:*

*Per intercessionem B. Michaëlis Archan-
geli stantis à dextris Altaris incensi, & om-
nium electorum suorum, incensum istud dig-
netur Dominus benedicere, & in odorem
suavitatis accipere. Per Christum Dominum
nostrum, Amen. Et accepto thuribulo à
Diacono, incensat oblata, modò in ru-
bricis generalibus præscripto, dicens:*

*Incensum istud à te benedictum, ascendat
ad te Domine, & descendat super nos misera-
cordia tua. Deinde incensat Altare, di-
cens:*

*Dirigatur, Domine, oratio mea, sicut in-
censum, in conspectu tuo elevatio manuum
mearum sacrificium vespertinum. Pone,
Domine, custodiam ori meo, & ostium cir-
cumstantis labiis: ut non declinet cor meum
in verba malitia ad excusandas excusationes
in peccatis. Dum reddit thuribulum Dia-
cono, dicit:*

Accendat in nobis Dominus ignem sui amoris, & flammam eterne charitatis, Amen. Postea incensatur Sacerdos à Diacono, deinde alii per ordinem, interim sacerdos lavat manus, dicens:

Lavabo inter innocentes manus meas: & circumdabo altare tuum, Domine.

Ut audiam vocem laudis: & enarrem universa mirabilia tua.

Domine, dilexi decorem domus tua & locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis Deus animam meam: & cum viris sanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, & miserere mei.

Pes meus stetit in directo: in Ecclesiis benedicam te, Domine.

Gloria Patri & Filio, & Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, & nunc & semper, & in secula seculorum, Amen.

In Missis pro Defunctis, & tempore Passionis in Missis de Tempore omittitur Gloria Patri: Deinde aliquantum inclinatus in medio Altaris, junctis manibus super eo dicit:

Suscipe, sancta Trinitas, hanc oblationem,
 QUANTO

quam tibi offerimus ob memoriam passionis,
resurrectionis & ascensionis JESU Christi
Domini nostri: & in honorem beatæ Mariæ
semper Virginis, beati Joannis Baptista, &
sanctorum Apostolorum Petri & Pauli &
istorum & omnium Sanctorum; ut illis pro-
ficiat ad honorem, nobis autem ad salutem,
& illi pro nobis intercedere dignentur in cœ-
lis, quorum memoriam agimus in terris.
Per eundem Christum Dominum nostrum,
Amen.

Postea osculatur Altare, & versus ad
populum, extendens & jungens manus,
voce paululum elevata dicit:

Orate fratres, ut meum ac vestrum sacrifi-
cium acceptabile sit apud Deum patrem
omnipotentem. Minister seu circumstan-
tes respondent: alioquin ipsemet Sa-
cerdos:

Suscipiat Dominus sacrificium de manibus
tuis (vel meis) ad laudem & gloriam nomi-
nis sui, ad utilitatem quoque nostram, totius-
que Ecclesia sue sanctæ. Sacerdos sub missa
voce dicit: Amen. Deinde manibus ex-
tensis absolute sine Oremus, subjungit
orationes secretas. Quibus finitis cum
pervenerit ad conclusionem, clarâ voce
dicit:

*Per omnia secula seculorum, cum præfatione. Præfatio incipitur ambabus manibus positis hinc inde super Altare, quas aliquantulum elevat cum dicit: *Sursum corda.* Jungit eas ante pectus & caput inclinat, cum dicit: *Gratias agamus Domino Deo nostro,* deinde disjungit manus & disjunctas tenet usque ad finem Præfationis, qua finita iterum jungit eas, & inclinatus dicit, *sanctus.* Et cum dicit, *Benedictus qui venit;* signum crucis sibi producit à fronte ad pectus.*

Dicto : *Ite Missæ est,* vel *Benedicamus Domino,* inclinat se ante medium Altaris & manibus junctis super illud, dicit :

Placeat tibi, sancta Trinitas, obsequium servitutis meæ, & presta : ut sacrificium, quod oculis tuæ majestatis indignus obtuli: tibi sit acceptabile, mihiq; & omnibus pro quibus illud obtuli sit, te miserante, propitiabile. Per Christum Dominum nostrum, Amen.

Deinde osculatur Altare, & elevatis oculis, extendens, elevans, & jungens manus, caputque cruci inclinans, dicit: *Benedicat vos omnipotens Deus, & versus ad populum, semel tantum benedicens, etiam*

etiam in Missis solemnibus, prosequitur ✠ *Pater, & Filius, & Spiritus sanctus,*
Resp. *Amen.*

In Missa Pontificali ter benedicitur, ut in Pontificali habeatur. Deinde in cornu Evangelii, dicto, *Dominus vobiscum, & initium: vel sequentia sancti Evangelii: signans Altare, vel librum, & se ut supra in Evangelio Missæ, legit Evangelium secundum Joannem, In principio erat verbum, &c. vel aliud Evangelium ut dictum est in Rubricis generalibus, cum dicit: & verbum caro factum est, genuflectit; in fine. Resp. Deo gratias.*

In Missis defunctorum non datur benedictio, sed dicto, *requiescant in pace: dicit, placeat tibi, sancta Trinitas, deinde osculato Altari legit Evangelium sancti Joannis.*

Finito Evangelio sancti Joannis (nisi in Altari sit venerabile Sacramentum) statim regit caput, & accepto calice discedens ab Altari, pro gratiarum actione dicat Antiphonam. *Triumphorum*
cum reliquis (ut supra.)

ORATIO

ORATIO PRÆPARATORIA
ad audiendas Confessiones.

Antiphona.

COR mundum crea in me Deus, & Spiritum rectum innova visceribus meis. Ne projicias me, facie tua, & Spiritum sanctum tuum ne auferas à me. Redde mihi lætitiã salutaris tui, & spiritu principali confirma me. Docebo iniquos vias tuas, & impii ad te convertentur.

OREMUS.

OMnipotens & misericors Deus, qui me indignum sacerdotalis officii ministrum fecisti; atque ad orandum, & interpellandum ad Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum pro peccatoribus & ad pœnitentiam reverrentibus mediatorem constituisti: concede mihi propitius beata MARIA semper virgine intercedente, cum beatis Angelis custodibus nostris, & omnibus Sanctis, tuæ divinæ charitatis affectum, ut quæ mei sunt muneris dignè valeam implere: ac famulis, famulabusque

AD AUDIEND. CONFESS. 449

que tuis ad pœnitentiam revertentibus
spiritum veræ compunctionis largiri di-
gneris, ut resipiscant à diaboli laqueis,
quibus adstricti tenentur, & ad te per
dignam satisfactionem, & emendatio-
nem revertantur. Per eundem Domi-
num nostrum Jesum Christum Filium
tuum: qui tecum vivit, & regnat, in uni-
tate Spiritus sancti Deus: Per omnia
sæcula sæculorum, Amen.

*Cum accedit pœnitens, signo Crucis facto
super eum dicit.*

Dominus Jesus Christus sit in cor-
de tuo, & in labiis tuis, ut dignè, &
competenter confitearis peccata tua, ad
laudem, & gloriam nominis sui, Amen.

Formula Absolutionis:

Misereatur tui omnipotens Deus,
& dimissis peccatis tuis perducat
te ad vitam æternam, Amen.

Indulgentiam, absolutionem & re-
missionem omnium peccatorum tuo-
rum tribuat tibi omnipotens, & miseri-
cors Dominus, Amen.

Postea

*Postea extendens manum versus illum,
dicat:*

Dominus Jesus Christus absolva
te, & ego auctoritate ipsius, ab-
solvo te in primis à vinculo excommu-
nicationis, suspensionis, & interdicti,
in quantum possum, & tu indiges (sic di-
citur; quando pœnitens est Ecclesiasticus, ha-
bens aliquem ordinem: Si verò sit Laicus,
omittitur verbum, Suspensionis, & postea
prosequitur ad absolutionem dicens) Deinde
EGO TE ABSOLVO à peccatis tuis:
In nomine P Patris, & Filii, & Spiritus
sancti, Amen.

Postea removens manum, dicit:

Passio Domini nostri Jesu Christi, &
merita B. Virginis **MARIÆ**, & om-
nium Sanctorum, & quicquid boni fe-
ceris, & mali patienter sustinueris, sint
tibi in remissionem peccatorum, aug-
mentum gratiæ, & præmium vitæ
aeternæ, Amen. Vade in
pace.

In

AD AUDIEND. CONFESS. 411

*In reconciliationibus, satis erit incipere
Absolutionem ab iis verbis. Dominus Jesus
Christus absolvat te, & c. omissis aliis præ-
cedentibus precationibus.*

*Oratio recitanda post auditas Con-
fessiones.*

Domine Jesu Christe, dulcis ama-
tor, & sanctificator animarum,
purifica obsecro, per infusionem sancti
Spiritus cor meum ab omni affectione,
& cogitatione vitiosa; & quidquid à me
in meo munere, five per negligentiam,
five per ignorantiam peccatum est, pro
tua infinita pietate & misericordia sup-
plere digneris. Commendo tuis amabi-
lissimis vulneribus omnes animas, quas
ad pœnitentiam traxisti, & tuo pretio-
sissimo sanguine sanctificasti, ut eas à
peccatis custodias, & in tuo timore, &
amore conserves, in virtutibus indies
magis promoveas, atque ad vitam per-
ducas æternam. Qui cum Patre, & Spi-
ritu sancto vivis, & regnas in sæcula sæ-
culorum, Amen.

*Ad laudem, & gloriam Jesu Christi, ejusque
sanctissimæ Virginis Mariae.*

DEVO-

DEVOTISSIMUS QUOTIDIE
sacratissima quinque vulnera Do-
mini nostri Jesu Christi, sa-
lutandi modus.

I.

Dulcissime JESU, adoro vulnus
manus dextræ. Da mihi quæso
victoriam de meipso, & gratiam extir-
pandi ex corde meo omnia vitia, & in-
clinationes malas. Recomendo tibi
in hoc vulnus, universalem sanctæ Ec-
clesiæ statum, conversionem infide-
lium, & reductionem ad eandem om-
nium hæreticorum.

Pater noster, &c.
Ave Maria, &c.

II.

Patientissimè Jesu adoro vulnus ma-
nus tuæ sinistræ. Rogo te, da mihi pa-
tientiam in omnibus adversitatibus,
largire mihi fortitudinem in extremo
vitæ momento, & gratiam evitandi
mor-

mortem æternam. In idem vulnus tuum
sacrosanctum, commendo tibi tuos
utriusque sexus fideles.

Pater noster, &c.
Ave Maria, &c.

III.

Amabilissime Iesu adoro sacratissi-
mum vulnus pedis tui dextri Da mihi
quæso gratiam, progrediendi semper in
melius in via tuorum sacratissimorum
mandatorum, in operibus bonis, & aug-
mento omnium virtutum, secundum
tuam sanctissimam & divinam volunta-
tem. In idem sacratissimum vulnus
commendo tibi omnes Ecclesiasticos,
& utriusque sexus Religiosos.

Pater noster, &c.
Ave Maria, &c.

IV.

Benignissime Iesu, adoro sacratissi-
mum vulnus pedis tui sinistri. Obsecro
te, libera me ab omnibus periculis, tam
ani-

animæ, quàm corporis, & da mihi gratiam effugiendi omnia peccata, & peccandi occasiones. In idem vulnus sacratissimum recomendo, propinquos, amicos, inimicos, & omnes omninò pro quibus orare teneor.

Pater noster, &c.

Ave Maria, &c.

V.

Amabilissime & misericordissime Iesu, indignissimus ego in tuo conspectu peccator, adoro vulnus sacratissimi lateris tui. Oro humillimè, ut ardentissimo tuo amore me incedas, ut omni inordinato affectu ad quascunque creaturas derelicto, tu solus semper cor meum inhabites. Commendo huic sacratissimo vulnere tuo, omnes animas, quæ in purgatorio detinentur.

Pater noster, &c.

Ave Maria, &c.

FINIS.